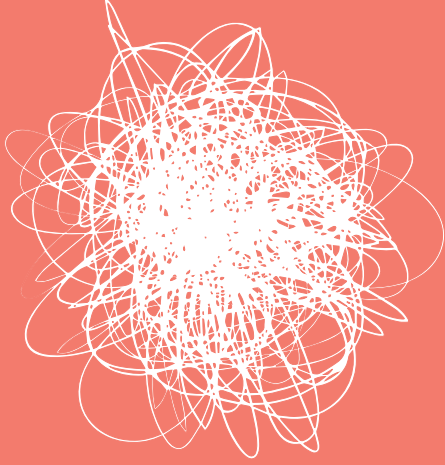

Dny otevřených ateliérů na jižní Moravě

28.–29. 9. 2024

Ke zdroji

Srdečně vás zveme
na slavnostní zahájení
Dnů otevřených ateliérů
na jižní Moravě 2024

úterý 24. září
18 hodin
Dům umění města Brna

v rámci vernisáže výstav
Maria Kotrby
a Maud Kotasové

Na oficiální program
naváže hudební vystoupení

28.–29. 9. 2024 Dny otevřených ateliérů na jižní Moravě

Ateliéry budou otevřeny **v sobotu a v neděli**
od 10 do 17 hodin, pokud není uvedeno jinak.

Před návštěvou daného ateliéru doporučujeme prověřit
si na www.d-o-a.cz, zda má v tuto chvíli skutečně otevřeno.
Ne všechny ateliéry jsou návštěvníkům k dispozici po celé
dva dny konání akce.

Vstup do ateliérů je zdarma.

V rámci DOA bude pořizována obrazová a zvuková
dokumentace.

Na webu www.d-o-a.cz najdete veškeré
aktuální informace k DOA 2024.

Vážení příznivci umění a DOA,

poslední zářijový víkend pro vás již počtrnácté otevřou dveře svých ateliérů umělci a umělkyně, ale také galerie, muzea a další kulturní instituce z celého Jihomoravského kraje.

Představí se vám tak mnozí z těch, kteří prošli studii na brněnské ŠUŘ – Škole uměleckých řemesel, dnešní Střední škole umění a designu. A právě letošní ročník DOA se ponese v duchu oslav stého výročí její činnosti.

Téma umění, kultury a školství v sobě snoubí mnoho podnětů vybízejících ke zkoumání a zamyšlení. Je to příležitost k dialogu nad tím, čím se umělecká praxe stává pro život nejen inspirujícím, ale rovněž nezbytným zdrojem.

Pojďme tyto zdroje sdílet, věnovat jim pozornost a pečovat o ně, protože kromě krásných děl, funkčních a nápaditých předmětů nám přinášejí i možnost rozvoje poznání, imaginace a respektu.

Po dobu dvou dnů budete mít možnost seznámit se s tvorbou autorek a autorů přímo v jejich ateliéru nebo dílně. Objevíte místa nová, často po zbytek roku nedostupná. Navážete zajímavé kontakty a v mnoha případech se v rámci doprovodných akcí sami zapojíte do tvorby.

I tento rok jsme pro vás připravili tištěného průvodce, doplněného o zajímavé rozhovory, upoutávky na doprovodné aktivity a další zajímavosti. Neváhejte tedy a vydejte se KE ZDROJI.

Mgr. František Lukl, MPA
 náměstek hejtmana Jihomoravského kraje
 pro oblast kultury, památkové péče a cestovního ruchu

ŠUŘka 100letí!

5

Tomáš Rybníček a Terezie Petišková

Nejstarší umělecká škola na Moravě chystá velké oslavy. Pojďme ji popřát dalších sto a více let. Příležitost k tomu bude i v rámci DOA a komentovaných prohlídek historických prostorů v budově školy ve Francouzské ulici.

Letošní ročník Dnů otevřených ateliérů bude slavnostně zahájen 24. září u vás v Domě umění města Brna. Proč jste se rozhodli DOA zastřešit?

TP: Zahájení DOA v Domě umění má své velké opodstatnění. Pro brněnskou kunsthalle je důležité podílet se na organizaci akcí, které rozvíjejí a podporují vztahy s domácí uměleckou scénou. Navíc je opravdu smysluplné, že prostřednictvím DOA, ale i dalších akcí věnovaných sto letům činnosti ŠUŘ můžeme manifestovat, kolik pozoruhodných výtvarných a vizuálních umělců na Moravě a v Brně působí.

O brněnskou ŠUŘku se Dům umění zajímá i v rámci výzkumu věnovaného střednímu uměleckému školství, který realizujete společně s pražskou UMPRUM.

TP: Ano, katedře Teorie a dějin umění na pražské UMPRUM se podařilo získat několikaletý výzkumný grant, který je zaměřen na uměleckoprůmyslové školství v zemi. Jedním z výsledků tohoto grantu bude v roce 2025 výstava v Domě umění a publikace, které přinesou současný, kritický pohled na stoleté působení ŠUŘ. Myslím, že výstava ukáže spoustu

mimořádných uměleckých děl, která v souvislosti se školou vznikala. S výsledky výzkumu docela velkého týmu odborníků se veřejnost bude moci seznámit již na konferenci v Domě umění, a to 7. a 8. listopadu letošního roku. Z dlouhé historie školy je inspirativní například její prvorepublikové období. Odvaha tehdejšího vedení školy a jejích pedagogů orientovat se na nejprogresivnější tendence ve výtvarné kultuře je oslovující. Samozřejmě je ale pozoruhodná například i role školy od druhé světové války do začátku devadesátých let, kdy dlouho suplovala vysoké výtvarné školství na Moravě.

A jaký je současný potenciál ŠUŘky?

TR: Škola se neustále vyvíjí. Za poslední roky vzniklo několik multimediálních oborů, vedle toho fungují i ty tradiční – dlouho zavedené. Nejde ale stavět jen na nových médiích, velmi rychle se mění a své místo si teprve hledají. „Stará“ média jsou stále nezastupitelná a oblíbená. Zároveň je důležité do tradičních oborů zahrnout nové technologie. Další vývoj směřuje k mezioborovým přesahům a spolupráci. ŠUŘka je tvůrčí prostředí plné autorské svobody a inspirativních podnětů, ale současně předává jedinečné znalosti a dovednosti. Většina absolventů se věnuje umění a designu nebo příbuzným odvětvím, i když jen někteří proniknou do obecného povědomí a dostanou se takřkajíc na špičku. Nemyslím si ale, že každý musí být slavný, ostatně to platí v jakémkoli oboru.

O jaké ateliéry je největší zájem?

TR: To je těžká věc, uchazeči si často vybírají obory podle toho, kdo na nich učí a jak se jim líbí tvorba, která v ateliérech vzniká. Úplně nejde měřit zájem

o studijní obory počtem podaných přihlášek. Na některé obory se přihlásí méně uchazečů, ale tím větší mají zájem o studium a nadšení tvořit.

Jaké akce Dům umění města Brna k oslavám výročí ŠUŘky připravuje?

TP: Kromě plánované výstavy v roce 2025, která by měla představit autory a autorky se školou spojené, plánujeme na letošní podzim již zmíněnou vědeckou konferenci.

Jak se můžou absolventi ŠUŘky do oslav zapojit?

TP: Budeme rádi za účast na konferenci, kde se budou moci seznámit s analýzou historie století školy a zároveň diskutovat o hledání smysluplných cest uměleckého školství do budoucna. V tomto ohledu to bude zajímavé jak pro absolventy, tak pro pedagogy i současné studenty. Pokud by se někdo chtěl podílet na tom, co se v kontextu tohoto výzkumu chystá, tak se na mě samozřejmě může obrátit.

Jakou roli má tvořivost ve společnosti, proč by dnes měl chtít někdo studovat uměleckou školu?

TP: Lidská schopnost řešit jakékoli úkoly tvůrčím způsobem je jedinečná a pro naši společnost mimořádně přínosná. Tvorba přináší vybočení z obvyklých postupů, znovu a znovu ověřuje naše zaběhnuté přístupy ke každodenním záležitostem. Všichni sedíme u počítačů a řešíme praktické povinnosti, zapomínáme na smysl a podstatu věcí. K umění patří potřeba neustále se ptát po smyslu konání a přinášet o tom zprávu prostřednictvím uměleckých děl. Umění se dívá na svět celostním způsobem, obohacuje spektrum praktického fungování lidí a otevírá tím oblasti, které jsou pro naši

budoucnost velmi důležité. Vedle volné tvorby jde také o vytváření smysluplného veřejného i soukromého prostoru, ve kterém žijeme a jehož úroveň má mimořádný vliv na kvalitu našeho života.

Jak se ŠUŘka zapojí do DOA?

TR: Myslím, že velkým lákadlem pro veřejnost může být exkurze v budově školy ve Francouzské ulici. Během sobotní prohlídky si návštěvníci prohlédnou restaurátorské ateliéry, unikátní historické dílny pro výrobu tkanin a rekonstruovaný ateliér pro barvení a potisk textilu. V neděli bude následovat exkurze spojená s unikátní technologií art protisu.

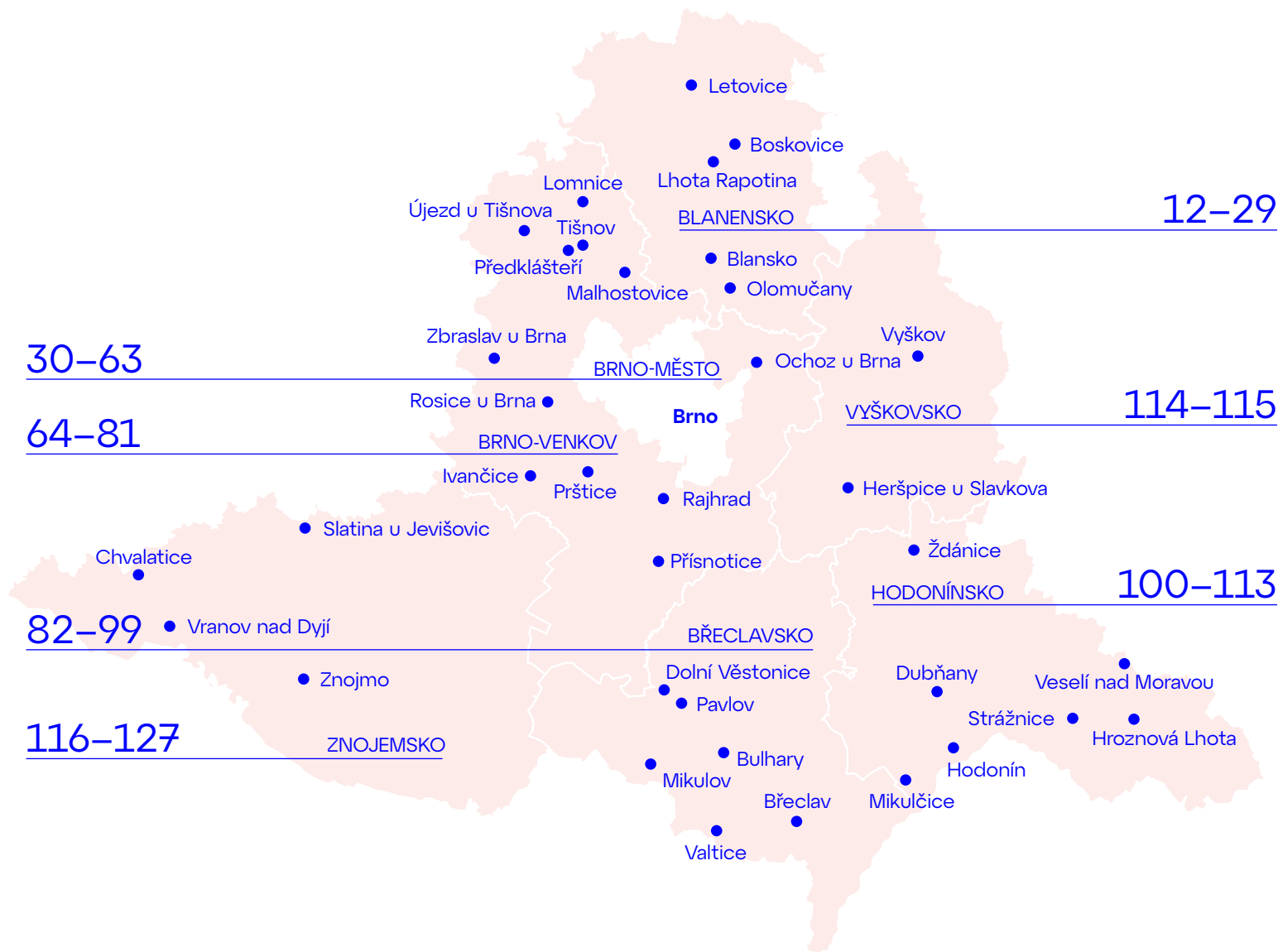
Plánujete i nějaké výstavy?

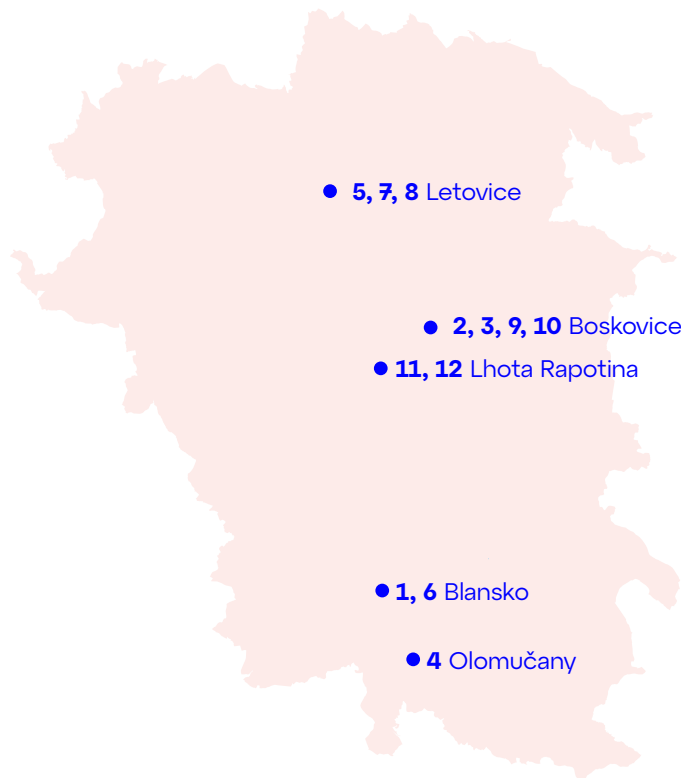
TR: V rámci oslav ŠUŘky chystáme řadu výstav a akcí, které představí, co se u nás ve škole aktuálně děje, co dělají naši studenti i učitelé a jak se vzájemně ovlivňují. Zapojíme se například výstavou ArtProtis, kde si diváci prohlédnou textilní návrhy vytvořené pomocí již zmíněného stroje. Tato výstava se uskuteční v rámci spolupráce galerií v Křížové chodbě Nové radnice a Galerie G13.

Proč se stát fanouškem DOA a navštěvovat ateliéry?

TR: Člověk je tak trochu zvláštní konzervativní jedinec – když něco nezná, přistupuje k tomu s despektem. Často se mu nechce hledat a prozkoumávat novinky. Hudba nebo film na člověka působí skoro všude, kamkoli se pohne... To u výtvarného umění často není. Musíte být trochu aktivnější a hledat. Během DOA můžete zjistit, jak úžasné věci vznikají v jejich přirozeném prostředí, a začít sledovat jejich autory.

● 5, 7, 8 Letovice

● 2, 3, 9, 10 Boskovice

● 11, 12 Lhota Rápotina

● 1, 6 Blansko

● 4 Olomučany

1 Fránková Nina

• keramika, objekt, design,
sochařství, instalace

so 10–17 h ne 10–17 h

Divišova 1, Blansko
608 243 884

www.ninafrankova.ninja

DOAkce

Hlína je fascinující, vysoce tvárný materiál. Prozkoumejte různé povrchy čerstvě oříznuté hlíny, hledejte v nich obrazy a rozvádějte je dál podle vlastní fantazie.

2 Galerie Otakara Kubína

• malířství

so 10–17 h ne 10–16 h

Masarykovo náměstí 1/3

Boskovice

516 488 677

www.galerie-ok.cz

3 Knihařství a písářství Oujeských

• umělecké řemeslo, grafika,
knižní vazba, ruční papír

so 10–17 h ne 10–17 h

Sadová ulice (bez č. p.)

Boskovice

Kontribučenská sýpka

604 154 885

www.knizecky.cz

DOAkce

Přijďte zažít atmosféru starých časů. Budete si moci vyzkoušet práci na knihařských strojích a odnést si originální výrobky vytvořené vlastníma rukama. Seznámíte se s příběhem rodiny Oujeských a historií budovy, která v Boskovicích stojí přes 200 let.

4 Korbelič Klaudia

Ateliér 214
• sochařství, textil,
nová média

so 10–17 h ne 10–17 h

Olomučany 214

776 687 578

fb: [klaudia.korbelicova](https://www.facebook.com/klaudia.korbelicova)

- 5 Krupa Hana** **so** 10–17 h **ne** 10–14 h
 • malířství
 Brněnská 3, Letovice*
 774 145 124
www.hanakrupa.cz

- 6 Muzeum Blanenska – Zámek Blansko** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • umělecké řemeslo
 Zámek 1/1, Blansko
 725 952 592
www.muzeum-blanenska.cz

DOAkce **ne** 14–15 h
 Komentovaná prohlídka **expozice blanenské umělecké litiny**

- 7 Muzeum letovické keramiky** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • keramika, design, umělecké řemeslo
 Brněnská 3, Letovice*
 739 687 300
www.m.galeriepex.cz

- 8 Muzeum města Letovice** **so** 10–15 h **ne** 10–15 h
 • textil, umělecké řemeslo, industriální architektura
 Brněnská 3, Letovice*
 608 639 621
www.pribehkrajky.cz

DOAkce
 Expozice **Příběh letovické krajky a Káva Lamplota – prvotřídní kvalita**. Staňte se desinatéry z počátku století a vytvořte si návrh krajky či záclony. Pro děti výroba prostírání nebo trička s motivem krajky. Na konci prohlídky expozice ochutnávka Lamplotovy kávy připravené podle originálního postupu.

* vstup z ulice Zámecká, budova bývalé textilní továrny Tylex

- 9 Muzeum regionu Boskovicka – hraběcí rezidence** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • ilustrace, malířství, grafika, umělecké řemeslo
 Hradní 1, Boskovice
 737 598 105
www.muzeum-boskovicka.cz

Výstava Když rozkvete krása

- 10 Prostor – kavárna, kulturní a komunitní centrum** **so** 10–20 h **ne** 10–20 h
 • ilustrace, malířství, umělecké řemeslo
 Hradní 3, Boskovice
 Panský dvůr
 739 787 598
www.prostor.wtf

DOAkce **so** 10–13 h
Lektvary – Viktorie Odehnalová
 Alchymistická dílna zaměřená na výrobu barevných lektvarů z lokálních zdrojů a odpadních materiálů. Seznámíte se s procesem výroby přírodních inkoustů a vyzkoušíte si základy barvířství. Přijďte a objevte kouzlo alchymie v umění!
 Více informací: pracovní list v této brožuře.

- 11 Straková Zuzana** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • keramika
 Lhota Rapotina 24
 Skalice nad svitavou
 603 173 002
www.keramika-strakova.wz.cz

- 12 Šimkův Jaromír** **ne** 10–17 h
Galerie 1. Vesnická
 • sochařství, instalace, grafika, malířství
 Lhota Rapotina 18
 606 826 455

Vrátit se z Amsterdamu do Blanska mi bylo příjemné

Nina Fránková, Blansko

Vizuální umělkyně a keramička Nina Fránková se věnuje především sochařství, instalaci a výrobě porcelánového nádobí. Po studích keramiky a výtvarného umění v Amsterdamu, výstavách a rezidencích po celé Evropě, Asii i USA se vrátila do Blanska. V rodinném domku, kde nyní žije, prakticky uprostřed rodného města, otevírá návštěvníkům svůj ateliér. Právě sem se můžete přijít seznámit s tvorbou autorky volně se pohybující mezi uměním a designem.

Co tě přimělo k návratu do Blanska, tvého rodného města?

Postavila jsem se nohama na zem a zvážila, jaké mám kolem sebe možnosti. Zatímco do třiceti jsem ještě byla ochotná žít v podnájmu, žádat si o granty, hodně cestovat za studiem a stážemi a vůbec mít nestabilní způsob života, se založením rodiny se to samozřejmě změnilo. Už se nechci tolik zatěžovat starostmi o to, jak si vydělám na nájem. Můj návrat do rodného města, do domu mé rodiny, tak byl přirozeným procesem, který vlastně vycházel i z toho, že se zde můžu dál věnovat umělecké práci.

Vyhovuje ti Blansko v něčem víc než předchozí bydliště, Amsterdam?

V Holandsku je složité nalézt finančně dostupné bydlení, ale zase jsou tam dobré podmínky pro umělce v tom smyslu, že pokud jsi šikovná, máš dostatek možností žádat o vysoké granty na rok a více let a díky tomu se můžeš pustit do velkých projektů. Člověk se tak snadněji profesně rozvíjí. Na druhou stranu, vrátit se z Amsterdamu do Blanska bylo příjemné. Mé osobnosti to vyhovuje, nepotřebuji chodit na vernisáže, mám raději klid. Když mi chybí kultura, lidi a inspirace, tak cestuji, Blansko je v tomto ohledu zlatý střed.

Máš nějaký plán, jak svou tvorbu zviditelnit?

Nyní jsem vydala u nizozemského nakladatele Onomatopee knihu Hollow; v tom vidím cestu, jak zůstat v Česku a zároveň neztratit kontakt s mezinárodní scénou. Kniha Hollow pojednává o objektech, sochách a o tom, jak ve svojí tvorbě konceptuálně nahlížím na proces práce s hlínou. Ráda bych projekt Hollow někde vystavila, budu hledat vhodnou příležitost. V posledních letech trávím více času s dětmi a tou knihou si kompenzuji potřebu kreativní seberealizace. Profesní život někde, kde jste nevystudovali, může být pro umělce krkolomný. V Holandsku mi moji pedagogové vždy říkali, že než se kariéra nastartuje, trvá to minimálně šest let. Takže pokud se přestěhuješ, bude trvat dalších šest let, než se aklimatizuješ a tvoje tvorba bude v novém prostředí rozeznatelná. V Česku už skoro šest let jsem, takže se pomalu začínám orientovat. Dost mi vyhovuje představa, že budu mít místo a že lidé zkrátka ví, kde tvořím, a můžou za mnou přijít. Také připravuji novou sérii váz odlévaných do forem.

Jak tedy vypadá tvůj ateliér? Co je to za místo a jakou má historii?

Bydlíme v centru Blanska v domě, který postavil můj praděda, kde vyrůstal děda i maminka. Dřív jsem tu měla jenom ateliér a dojížděla z Brna, nyní tady žiji se svou rodinou a babičkou. Prostor, kde si zařizují ateliér, dřív sloužil mému pradědečkovi, který se věnoval vodoinstalačním pracím a provozoval zde svou prodejnu. Jmenoval se Arnošt Macků a mimo jiné spolupracoval s místními slévárnami – doted' můžete při procházce Blanskem narazit na městské kanály, na kterých je odlišné jeho jméno. To současné zařizování ateliéru a vůbec sžívání se s domem je pro mě v něčem i cosi jako očišťování rodu. Prostory upravujeme s úctou k historii a snažíme se vybudovat místo, kde bude možné zase něco nového tvořit.

V listopadu budeš mít výstavu v Galerii města Blanska. O čem bude?

Připravujeme ji s mojí kamarádkou Denisou Kollarovou. Tématem tohoto kolaborativního projektu s názvem Ancient Acrobatics je česnek. Začaly jsme na něm pracovat už na Gerrit Rietveld Academie, kde jsme spolu studovaly. Vystavovaly jsme společně například ve Stockholmu nebo v Bratislavě, při příležitosti poslední výstavy jsme vydaly časopis, který bude k dispozici v mém ateliéru. Vyrábíme amulety s porcelánovými odlitky česneku, sbíráme různé pověry o česneku od lidí ze všech koutů světa a ty pak zpracováváme do ilustrací, instalace nebo textů. V Blansku bude mít projekt vícero fází a kromě výstavy samotné plánujeme i komunitní sázení této aromatické plodiny.

**Pohybuješ se mezi uměním a designem,
je pro tebe důležité tyto oblasti rozdělovat?**

Věnuji se jak volnému umění, tak designu, obojí mě přitahuje a často se pohybuji na hranici obou disciplín. Myslím, že na současné keramické scéně ve světě je běžné, že se tyto oblasti prolínají.

Kdo je ideální zájemce o tvoji tvorbu?

Lidé, co přijdou, se například můžou dozvědět, jak moje práce vznikají. Pokud má někdo zájem o spolupráci se záměrem výstavy a chtěl by vidět moje sochy ze série Hollow naživo, bude k tomu mít příležitost.

Ideální zájemce je i ten, kdo by si rád odnesl nějaký malý umělecký dárek nebo doplněk. Plánuji vystavené odlévané nebo točené porcelánové výrobky nabízet k prodeji. Kromě objektů a porcelánu samotného si bude možné prohlédnout nebo koupit zmíněné publikace.

Stále je co objevovat: příběh letovické krajky

Blanka Veselá Kotková, Muzeum města Letovice

Pokud milujete industriální architekturu, v Letovicích si rozhodně přijdete na své. Areál továrny Tylex, která skončila výrobu v minulém roce, přímo vybízí k toulání urbanisticky zachovalým komplexem. V nejstarší části, ve 200 let staré budově, sídlí Muzeum města Letovice. Nejprve zde byla manufaktura na plátno, která se v roce 1832 proměnila v letovickou továrnu na tyl a krajku. Do roku 1945 nesla název M. Faber and Company podle tehdejšího majitele, rodiny Faberů. Po znárodnění se začal objevovat název Tylex. Sbírký muzea se pyšní jedinečnými vzory letovické krajky, a to od počátku její strojové výroby.

Provoz továrny skončil?

Bohužel ano, je naděje na jeho možné obnovení, ale nic není jisté. Každopádně bychom z toho měli radost, kdyby tradice Tylexu a letovické krajky pokračovala dál. Z principu mám ráda historii, ale vždy je fajn, když je nějak provázaná se současností. Bylo by hezké mít muzeum, které může ukázat, jak výroba začala, a zároveň může hrdě říct: Nyní se pokračuje takhle.

Dívala jsem se na vstupní areál továrny. Její vzhled by udělal radost každému fanouškovi industriální architektury. Nad starou kovovou bránou je krásně vidět logo Tylexu, kdo je jeho autorem?

Páv – jakožto hlavní motiv loga – odpovídá kráse a jemnosti krajky. Tento pták se objevuje i na starých vzorech z 19. století a pamětníci tvrdí, že v okolí továrny se vždy procházeli pávi, takže se to asi nabízelo. My s tím motivem pracujeme i v rámci edukativních programů, kdy děti řeší hravou formou různé úkoly a sbírají za ně paví pířka. Ovšem, kdo s tím logem přišel, to je záhada, zatím se nám nepodařilo dohledat, kdo byl autorem jeho grafického návrhu.

Objevoval se už na budově továrny Faber and comp.?

To je trochu ironie dějin, rodina Faberů, původních majitelů továrny do roku 1945, používala ve svém znaku pěticipou hvězdu. Tedy dříve než s ní do Letovic dorazil komunistický režim, který je o továrnu „obral“.

Čím se muzeum zabývá?

Muzeum je celkově zaměřené na Letovice, nutno ovšem říct, že rodinným stříbrem našich expozic je letovická krajka. Jedná se o unikátní sbírku obsahující předměty, které byste v žádném jiném českém a možná ani středoevropském muzeu nenašli.

Jaké předměty to jsou?

Mezi unikátní exponáty patří vzorníky kraje z poloviny 19. století plus celého 20. století. Dále zde máme návrhy vzorů záclon, a to od počátku jejich strojové výroby. Víte, záclony byly vždy spotřební zboží, a když přestaly být hezké, prostě se vyhodily. Naše vzorníky jsou jedinečným dokladem, jak se proměňoval

dobový vkus, jaké ornamenty a vzory zdobily okna v 19. a ve 20. století. Máme zde jejich ucelený soubor, který pokrývá 135 let výroby.

Jak se podařilo všechny ty předměty z vašeho muzea zachovat?

Předměty ležely dlouhá léta v půdním depozitu v této budově. Když ji Tylex prodával soukromému majiteli, tak došlo k dohodě s tehdejší ředitelem Tylexu, JUDr. Novákem, novým majitelem budovy, panem Kalasem, a městem Letovice. Rodině Kalasových tak vděčíme za to, že kulturní středisko mohlo tyto sbírky převzít do své péče. Je to historie nejen továrny, ale i města, spojená se životem lidí, kteří zde pracovali po celé generace.

A na jaký program se mohou těšit návštěvníci DOA?

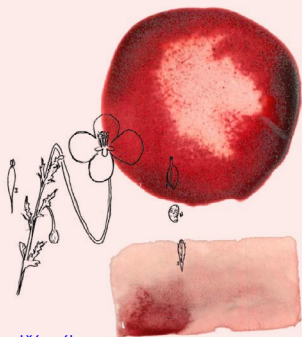
Plánujeme workshopy a rovněž spustíme novou interaktivní hru v naší expozici loutek. Bude to pohádkový příběh, kterého se děti budou moci aktivně zúčastnit.

Jaký je výhled do budoucnosti?

Osobně by se mi líbilo, kdyby se podařilo fabriku nějak znovuobnovit, ale neznám záměry města a nedokážu ani odhadovat budoucí vývoj. Jen doufám, že muzeum bude pro město Letovice stále přínosem. Co se areálu továrny týká, je rozdroben mezi více subjektů a je otázka, jak které budovy budou v budoucnu využity, zda vůbec zůstanou stát. Byla by velká škoda, kdyby takto komplexně zachovalý průmyslový areál z konce 19. století nebyl zachován pro budoucí generace.

duběnkové hálky
(šípkové hálky)

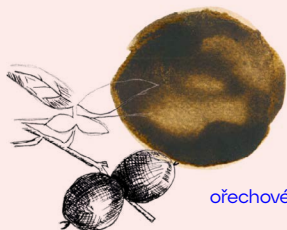
malvice řešetláku

plody
černého bezuvlčí mák
čerstvé květy

cibulové slupky

ořechové slupky

Workshop Lektvary

Viktorie Odehnalová

so 10–13 h

Prostor – kavárna, kulturní a komunitní centrum
Hradní 3, Boskovice

Přijď a objev kouzlo alchymie v umění!

S sebou

starší bílý kus oblečení (triko, ponožky) –
bavlna/len/vlna, NE polyester

Doporučený věk

dospělí a děti 10+

Viktorie Odehnalová vytvořila unikátní „kuchařku“ zaměřenou na přírodní barvy, nazvanou Lektvary. Tato kuchařka čerpá inspiraci z receptářů starých mistrů a přenáší je do dnešní doby, propojujíc poznání přírody s uměleckou praxí. Navštiv alchymistickou dílnu, kde tě čeká workshop zaměřený na výrobu barevných lektvarů z lokálních zdrojů a odpadních materiálů. Během tohoto workshopu se seznámíš s procesem výroby přírodních inkoustů a vyzkoušíš si základy barvířství. Můžeš například obarvit své staré oblečení avokádovými peckami nebo slupkami z granátových jablek. Dozvíš se, co je „lake pigment“, a nakonec si odneseš svůj vlastní akvarel.

28 Recepty na barevné inkousty

Černý bez

Suroviny:

plody černého bezu

voda

hřebíčkový olej

roztok arabské gumy a vody 1 : 10

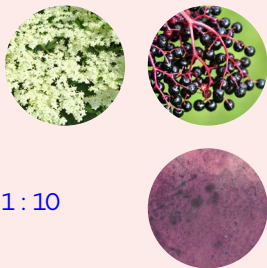
kamenec

kyselina citrónová

Postup:

1. Bezinky rozdrtí v hmoždíři, můžeš přidat vodu.
2. Přeced' přes látkový filtr, vymačkej tekutinu.
3. Zahusti arabskou gumou a přidej kapku hřebíčkového oleje.
4. Pro výraznější odstín přidej rozpuštěný kamenec se špetkou kyseliny citrónové.

Květy můžeš využít pro výrobu žluté barvy.

Ořechové slupky

Suroviny:

ořechové slupky

voda 1 : 4 (slupky : voda)

hřebíčkový olej

roztok arabské gumy a vody 1 : 10

Postup:

1. Slupky namoč ve vodě cca na 12–24 hodin.
2. Slupky s vodou povař v hrnci, přibližně hodinu.
3. Zredukuj na polovinu.
4. Přeced' přes síto, příp. přes filtrační papír.
5. Přidej kapku hřebíčkového oleje a arabskou gumu.

Odvar se často používá také na moření dřeva.

Vytvoř si svůj vlastní recept na barevný inkoust

29

Suroviny:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Postup:

.....

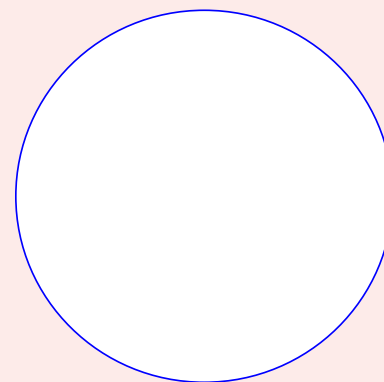
.....

.....

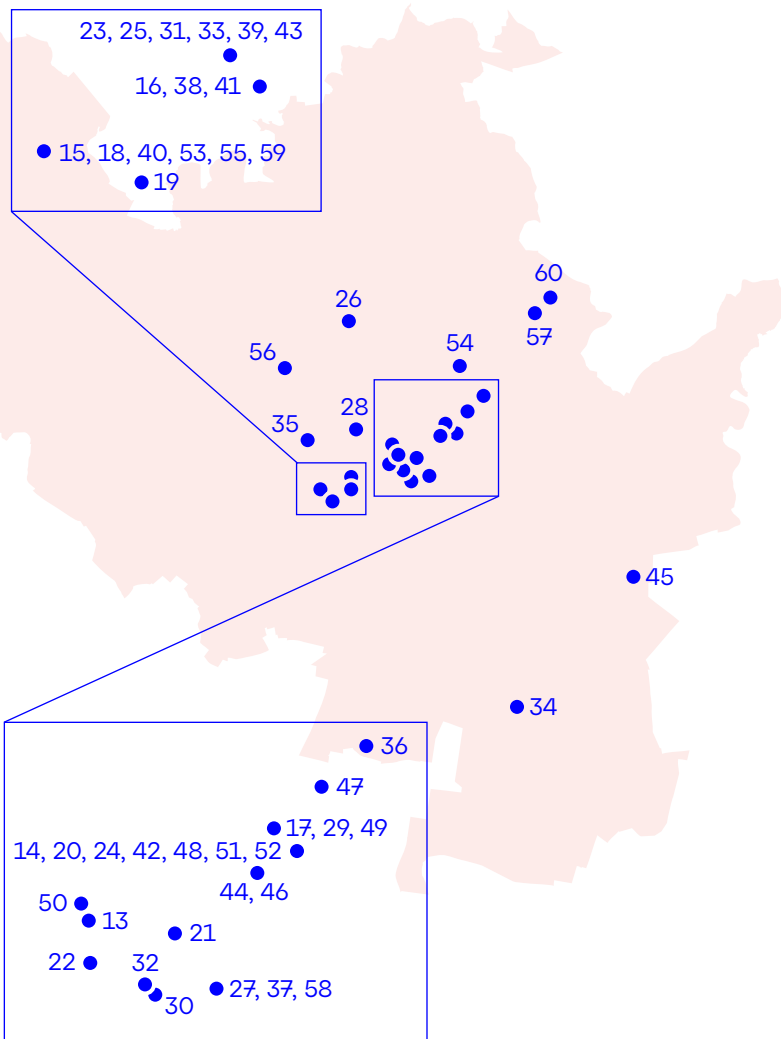
.....

.....

.....

výsledná barva inkoustu

13 Aťas Umřeme slavní

- malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Solniční 12, Brno

ig: atasumremeslavni

14 Balážová Anna**Ateliéry Cejl 76**

- malířství, nová média

ne 10–17 h

Cejl 76, Brno

DOAkce

Workshop výroby barev z přírodních pigmentů (od 6 let)

ne 10–12 h**15 Bařák Hynek****Ateliéry Rybářská**

- malířství

so 10–20 h **ne** 10–20 h

Rybářská 13, Brno

736 168 310

www.saatchiart.com/barahyr**16 Bílek Ondřej****Ateliéry Hybešova**

- sochařství, antropologické a archeologické rekonstrukce

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Hybešova 71, Brno

775 972 250

www.lar-art.com**17 Brůčková Kamila****Ateliéry Francouzská**

- komiks, ilustrace, malířství

so 10–17 h

Francouzská 29, Brno

730 412 657

www.norddal.cz/kamila-bruckova**18 Conde Tamara****Ateliéry Rybářská**

- malířství, nová média

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Rybářská 13, Brno

721 502 902

www.tamara-conde-crhova.com

- 19 Depository of Wolf studio** **so** 11–19 h **ne** 10–17 h
 • malířství, sochařství
 Ludmily Konečné 316/8, Brno
 608 768 118
 fb: DepositoryOfWolfStudio

- 20 Diviš Yakub** **ne** 10–17 h
Modeta Art Studios
 • malířství
 Cejl 72, Brno
 776 762 058
 www.yakub-divis.cz

- 21 Dům umění města Brna** **so** 13–15 h
 • sochařství
 Malinovského náměstí 2, Brno
 731 656 858
 www.dum-umeni.cz

DOAkce

Procházka po sochařských realizacích Maria Kotrby v Brně. Vydáme se po stopách nejen stálých exteriérových realizací, ale také zamýšlených a nerealizovaných soch pro centrum města. Komentovanou procházku ukončíme u plastiky Kryštof, která bude po dobu trvání autorovy retrospektivní výstavy v Domě umění dočasně instalována na Malinovského náměstí.

Sraz: před budovou Děkanátu PŘF MU (budova 1), vstup do areálu přes vrátnici z ulice Kotlářská

Trasa: Přírodovědecká fakulta MU / Kotlářská → Nejvyšší správní soud / Moravské náměstí → Dům umění / Malinovského náměstí

- 22 Galerie G13** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • art protis, textilní design
 Dominikánské náměstí 6, Brno
 Zadní trakt, 1. patro
 604 693 329
 fb: GalerieG13

DOAkce

Komentované prohlídky výstavy u příležitosti **100. výročí založení ŠURKY** s pedagogy, studenty a absolventy oboru design oděvu. Praktické ukázky technik art protis a modrotisk.

- 23 Gescheidtová Petra** **so** 12–17 h **ne** 12–17 h
LAE Factory
 • knižní ilustrace,
 olejomalba, architektura
 Václavská 6, Brno
 budova V1, 1. patro
 605 303 083
 ig: petra_easy_art

- 24 Holá Tereza** **ne** 10–17 h
Ateliéry Cejl 76
 • sochařství, kresba,
 site-specific instalace
 Cejl 76, Brno
 736 111 661
 ig: terezaholy

- 25 Holoušová Lucie** **ne** 12–17 h
LAE Factory
 • grafika, objekty, instalace,
 koncept
 Václavská 6, Brno
 budova V1, 1. patro
 776 626 965
 ig: ajataky

- 26 Houf Václav** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • grafika, ilustrace
 Tyršova 16, Brno
 605 914 062
 www.studiohouf.cz

DOAkce

so 12–17 h
 Přispějte svou přítomností k tvorbě hromadného portrétu, který bude vznikat v průběhu celého dne a zachytí všechny příchozí návštěvníky.

- 27 Jirků Tomáš**
Mosilana Hub
• malířství
so 10–17 h
Křenová 19, Brno
budova 1A, 3. patro
721 171 865
www.tomasjirku.cz
- 28 Jochová Kateřina**
Ateliér JOCHA
• textilní design, móda
so 10–17 h **ne** 10–17 h
Jana Uhra 13, Brno
776 778 608
www.jocha.myportfolio.com
- 29 Kaňkovská Andrea**
Sochařská laboratoř –
Ateliéry Francouzská
• sochařství, instalace
so 10–17 h
Francouzská 29, Brno
778 494 942
fb: sculpturelaboratory
- 30 Kiseljov Vladimír**
• malířství
so 13–18 h
Josefská 15, Brno
4. patro, místnost 534
728 486 401
www.vladimirkiseljov.com

DOAkce **so** 15–16 h
Udržitelnost v malbě – povídání s autorem o způsobech uvažování, nových přístupech a ekologičnosti v malbě

- 31 Krausová Kateřina**
Naměkko – LAE Factory
• čalounění, design,
renovace nábytku
so 10–17 h
Václavská 6, Brno
budova V1, 1. patro
721 019 841
www.calounictvinamekko.cz

- 32 Krobot Miroslav**
• muchláž, kombinovaná
technika, malířství
so 10–17 h **ne** 10–17 h
Františkánská 502/6, Brno
605 740 108
- 33 Lienerová Lištica**
• malířství
so 10–17 h **ne** 10–17 h
Veselá 5, Brno
2. patro, místnost 216
www.listica.cz
- 34 Magni Anna**
• zahradní a krajinářská
architektura, malířství
so 10–17 h **ne** 10–17 h
Jubilejní 107/58, Brno
732 550 356

DOAkce

Po cestě do ateliéru Anny Magni sledujte změny krajinného rázu brněnské periferie. Použijte k tomu cestovní list, který najdete v této brožuře. Do ateliéru tak přijdete mentálně i vizuálně připraveni na vystavené obrazy reflektující pozůstatky zemědělské výroby na okraji Brna.

- 35 Martincová Červencová Lenka**
• malířství
so 10–18 h
Havlíčkova 141/31, Brno
www.martincova-art.cz
- 36 Možný David**
Ateliéry Zetor
• instalace, sochařství,
nová média, fotografie
so 10–17 h **ne** 13–17 h
Gargulákova 34, Brno
774 135 588
www.davidmozny.cz
- 37 Náplava Zdeněk**
Mosilana Hub
• malířství
so 10–20 h **ne** 10–17 h
Křenová 19, Brno
budova 1A, 3. patro
725 405 707
www.zdeneknaplava.cz

38 Nikitina Pavla
Ateliéry Hybešova
 • sochařství, instalace

so 10–17 h
 Hybešova 71, Brno
www.pavlanikitina.com

39 Orlita Lukáš
LAE Factory
 • malířství, grafika, design

so 12–17 h **ne** 12–17 h
 Václavská 6, Brno
 budova V1, 1. patro
 608 854 327
www.lukasorlitaart.cz

DOAkce **so** 16–17 h **ne** 16–17 h
 Vyzkoušejte si odlévání sádrových hlav a lebek
 v geometrickém tvarosloví a k tomu si vyrobte vlastní
 pomůcku na kreslení. Odlité hlavy i lebky budou
 k dispozici za příspěvek na materiál.

40 Pavlacký Tomáš
Ateliéry Rybářská
 • sochařství,
 3D technologie,
 nová média

so 10–17 h
 Rybářská 13, Brno
 734 832 932
www.pavlackytomas.com

41 Pec Jiří
Ateliéry Hybešova
 • sochařství, nová média

so 10–17 h
 Hybešova 71, Brno
 728 342 679
www.pecjiri.com

42 Pešková Karolína
Ateliéry Cejl 76
 • malířství

so 13–17 h **ne** 10–17 h
 Cejl 76, Brno

DOAkce **ne** 10–12 h
 Workshop výroby barev z přírodních pigmentů (od 6 let)

43 Procházková Vendula
Pohovenda – LAE Factory
 • čalounění, design,
 renovace nábytku

so 10–17 h
 Václavská 6, Brno
 budova V1, 1. patro
 774 193 119
www.pohovenda.cz

44 Ročková Sean
Káznice Studios
 • výroba hudebních
 nástrojů, restaurování,
 umělecké řemeslo

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Bratislavská 68, Brno
 775 155 035

45 Salátová Marie
 • suchý pastel, grafika,
 ilustrace, malířství

so 12–18 h
 Ráj 26, Brno
 608 929 264
www.maruska-obrazy.cz

DOAkce **so** 14–17 h
 Poetická zahradní vernisáž skupiny výtvarníků
 za doprovodu hudby a poezie

46 Skoták Hynek
Káznice Studios
 • sochařství, architektura,
 nová média

ne 14–20 h
 Bratislavská 68, Brno
 606 730 082
www.hynekskotak.com

47 Sobotka Jiří
Working Saturday studio
 • sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Husovická 4, Brno
 603 972 568
www.jirisobotka.com

48 Spěváček Jan
Modeta Art Studios
 • malířství, ilustrace, textil

ne 10–19 h
 Cejl 72, Brno
 608 406 073
www.janspevacek.cz

- 49 Střední škola umění a designu a Vyšší odborná škola Brno**
 • restaurátorství, oděvní design, ekotextil design
- so** 13–15 h **ne** 15–17 h
 Francouzská 101, Brno
 545 125 611, 732 535 847
 www.ssudbrno.cz

DOAkce**so** 13 h

Prohlídka unikátních restaurátorských ateliérů, historických dílen pro výrobu tkanin a rekonstruovaného ateliéru pro barvení a potisk textilu. Maximální kapacita 20 osob. Prohlídka začíná ve 13 h, pozdější vstup není možný.

ne 15 a 16 h

Představení stroje Maliwatt a přiblížení tvorby art protisu – fenoménu neodmyslitelně spjatého s městem Brnem od 60. let 20. století. Seznámíte se s jeho historií i současnými možnostmi použití netkaných textilií v interiérovém designu a módě. Součástí bude i prezentace tvorby studentů oboru ekotextil design. Setkání zájemců před školou v 15 a 16 h.

- 50 Surá Michaela**
PURE FASHION CRAFT
 • textilní design
- so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 Joštova 6, Brno
 607 247 160

- 51 Svatoš Jan**
Ateliéry Cejl 76
 • malířství
- so** 13–17 h **ne** 10–17 h
 Cejl 76, Brno
 775 935 806
 www.svatojan.com

- 52 Šrámková Karolína**
Modeta Art Studios
 • malířství
- ne** 10–17 h
 Cejl 72, Brno
 721 365 343
 www.karolinasramkova.com

- 53 Štefanigová Denisa**
Ateliéry Rybářská
 • malířství, koláž,
 experiment s materiály
- so** 13–18 h **ne** 13–18 h
 Rybářská 13, Brno
 734 803 140

DOAkce**so** 14–17 h**ne** 14–17

Hybridní kolážování. Přijďte se prohrabat autorčiným ateliérem a materiálem. Můžete si přinést své látky a dozvíte se něco o jejím čarodějnickém způsobu, jakým tvoří. Nastříháte si malby a látky a poté si vrstvením, lepením a kreslením vyrobíte originální záložku do knihy nebo nášivku na batoh či oblečení.

- 54 Švédová Veronika**
 • malířství
- so** 10–17 h
 Alešova 3, Brno
 737 772 955
 www.obrazysvedova.cz

- 55 Tajovský Jakub**
Ateliéry Rybářská
 • tetování, malířství
- so** 10–17 h
 Rybářská 13, Brno
 777 040 001
 www.tajovskyyjakub.com

- 56 Tedenacová Marieta**
Marieta Tedenac Studio
 • keramika, design,
 sochařství, nová média,
 umělecké řemeslo
- so** 10–20 h **ne** 10–17 h
 Horova 3103/59A, Brno
 vnitroblok
 720 180 044
 www.marietatedenac.com

- 57 Trchová Martina**
Ateliér Pod kostelem
 • knižní ilustrace, grafika,
 malířství
- so** 13–17 h **ne** 13–17 h
 Faulhabrova 254/9, Brno
 608 531 023
 www.martinatrchova.cz

- 58 Vaňurová Romana** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
Dílna Chameleon –
Mosilana Hub
 • textil, šperk,
 umělecké řemeslo
 Křenová 19, Brno
 budova 1A, 3. patro
 776 109 712
 www.dilnachameleon.cz

DOAkce

Lapače snů se nejčastěji věší nad lůžko. Jsou to ochranné amulety přinášející klidný spánek. Vytvořte si vlastní lapač snů na krásné sny. Vhodné pro děti i dospělé.

- 59 Valchářová Martina** **so** 11–17 h **ne** 11–16 h
Ateliéry Rybářská
 • malířství
 Rybářská 13, Brno
 728 463 059
 valcharovam.weebly.com

- 60 Vtípilová Věra** **so** 10–17 h **ne** 14–17 h
Ateliér Kuchyň
 • kresba, grafika, instalace
 Liščí 640/43, Brno
 737 952 293
 www.vtipilova.com

DOAkce**so** 11–12 h

Umělecká procházka pro děti a jejich rodiče zakončená překážkovou dráhou. Balanční hry na papíru, na kladině nebo v hlíně, venku, v bezprostřední blízkosti ateliéru. Umělkyni inspirovala M. Montessori, její koncept pomalé chůze a dětské vnímání světa, které může být inspirací pro dospělé. Více informací: pracovní list v této brožuře.

Materiál pro sochy „doluji“ z virtuálního prostoru 43

Tomáš Pavlacký, Brno

Dílo Tomáše Pavlackého, mimo jiné autora sochařské realizace na Dominikánském náměstí v Brně, esteticky a zároveň kriticky reaguje na náš každodenní kontakt s technologiemi. Paradoxně právě jimi je autor ve svém ateliéru obklopen. Jak to jde dohromady? 3D tiskárny, roboti, automatické frézování jsou stejně jako dláto či tradiční materiály běžnou součástí sochařské práce, vizuální řeč člověka přesto zůstává – vypráví o hledání lásky a jistoty v nestabilním světě.

Věděl jsi už v dětství, že budeš umělcem?

Od dětství jsem měl haptické sny a s nimi spojené tvarové a hmatové zážitky, taky jsem viděl barvy zvuků. Takže jsem později odmaturoval na ekonomce :)

A jak ses od ekonomie dostal k sochařině?

Už jako malého kluka mě bavilo modelovat portréty. A už během zmíněného studia na střední ekonomické školy mi bylo jasné, že to není obor tak úplně pro mě. Po maturitě jsem ještě chvíli pracoval jako výkupčí železa a barevných kovů, ale to už jsem

se také připravoval na přijímačky na střední uměleckou průmyslovku v Uherském Hradišti. Právě tam, v oboru kamenosochařství, začala má sochařská dráha, která posléze pokračovala na FAVU v Brně.

A výsledek?

Stane se po absolvování školy z člověka umělec?

To, že člověk vystuduje uměleckou školu, určitě automaticky neznamena, že je z něj umělec. Dokončené studium filozofie z vás také nedělá filozofa.

Ve své sochařské tvorbě ses dlouhodobě věnoval tématu digitálních chyb označovaných anglickým výrazem „glitch“. Co přesně si pod tím máme představit?

Fenomén „glitch“ označuje chybu v přenosu informace v elektronických systémech. Takže prostřednictvím své sochařské práce jsem se soustředil na vizualizaci a materializaci digitálních chyb, které jsou běžně přítomné v zobrazovacích médiích, jako jsou fotografie, video, 3D grafické vizualizace.

Vím, že v letech 2013 až 2017 se s tímto fenoménem umělecky dost pracovalo, a to především v oblasti hudby a pohyblivého obrazu.

Ano, to je pravda, ale já jsem mu chtěl dát skutečně hmotnou podobu. To je patrné například v mé poslední práci týkající se „glitche“, v sochařském objektu Eva z roku 2017. Podoba sochy vychází z materializace chyby nazývané „datamosh“, která vzniká při komprimaci videosouborů. Výrazně deformuje obraz, míchá textury, abstrahuje. Jak z toho dělám sochy, to vám rád vysvětlím při návštěvě mého ateliéru.

Mají tyto chyby nějaký přesah i do způsobu naší vzájemné komunikace?

Ano, deformují nejen obraz, ale i názory lidí, kteří si tuto chybu interpretují jako důkaz existence reptaliánů, tedy mimozemských osidlovatelů a skutečných vládců této planety. To je například jedna z poměrně rozšířených konspirací. Jak jsem již říkal, tato chyba ulpívá na pohyblivých částech obrazu – například na tváři známých osobností, kde může vytvářet něco jako šupiny či jiné výrazné změny textur. Jev se může objevit jen na okamžik, někdy se ale postupně rozrůstá a zmizí za nepředvídatelnou dobu. Je to druh informačního kolapsu, který má vliv na to, co si myslíme.

Kde se nachází tvůj ateliér a co všechno tam návštěvníci DOA uvidí a zažijí?

Můj ateliér se nachází v bývalé budově FAVU na ulici Rybářská. Návštěvníkům můžu slíbit ukázkový průřez mojí tvorbou: od zmíněných materializovaných „glitchů“ různých typů a příběhů přes figurální motivy deformované pomocí algoritmu okrašlovacích filtrů z mobilních aplikací po rozsáhlou instalaci geometrické abstrakce založené na možnostech perspektivní zkratky. Krom toho mám v ateliéru ukázky klasických sochařských nástrojů a materiálů, jako je hlína, sádra, beton, plastelína, různé tmely a hodně rozličných surovin, které by se mohly někdy hodit. A taky je tu k vidění pár strojů, díky kterým to vše „dolují“ z virtuálního prostoru.

Těmi stroji myslíš 3D tisk? Je to pro tebe stěžejní sochařská technologie, nebo ještě někdy sáhneš i pro dláto?

Ano. Mám zde 3D tiskárny různých formátů. Také dávám dohromady šestiosé robotické rameno pro

С ПРАВЕДИВОСТ

БЕОГРАД
2023
И.А.
С ПРАВЕДИВОСТ

tisk hlíny, keramiky, porcelánu, papírových hmot – dokončení tohoto projektu ještě chvíli potrvá. 3D tisk, případně robotické frézování užívám jako jediný možný způsob, jak lze materializovat exaktní objekty existující jinak ve zcela nehmotném virtuálním světě. Někdo mi kdysi říkal, že to je jako zhmotňovat tmou. Podle mne to je ale spíše zhmotňování světla. Dláto, jak řezbářské, tak i kamenické, také občas upotřebím. Špachtle ale беру do ruky denně. To platí i o tradičních materiálech, jako je třeba sádra nebo sochařská hlína, vosk či plastelína. Aktuálně pracuji taky s betonem.

Jsi autorem sochařské realizace fontány před budovou Nové radnice na Dominikánském náměstí. Jaká to pro tebe byla zkušenost? Je příprava soch určených do veřejného prostoru v něčem specifická?

Název soutěže zněl „Vodní prvek na Dominikánském náměstí“. Vytvořil jsem tedy vodní prvky. Říkám jim „Kužely“. Ačkoli „Kužely nejsou tím, čím se zdají být. Jsou v nekonečné perspektivě ubíhajícím potrubím“, jak je psáno i v soutěžním popisu díla. Zkušenost je to nepřenositelná, to musíte zažít.

Nejsem sochařka, takže to nezažiji, zkus to přiblížit laikovi.

Specifika takto rozsáhlého projektu tkví především v komunikaci. Jako hlavní dodavatel přebíráte zodpovědnost za veškeré subdodavatelské práce. Musíte v jednotlivých etapách synchronizovat činnosti mnoha subjektů a s tím související financování. V období této realizace jsem se stával spíše manažerem, který zároveň fyzicky pracoval se slévači, stavaři, dlaždiči, instalatéry, kašnáři, dopravci... a přitom řešil právní a ekonomické úkony, o úřadech nemluvě.

Ve zkratce: realita je taková, že na začátku dostanete jeden papír formátu A4, plnou moc, podíváte se na prázdné náměstí a víte, že vše ostatní je na vás. Na tomto místě musím poděkovat za veškerou, nejen odbornou činnost spoluautorovi Ing. Arch. Michaelu Gabrielovi. Bez něj bych byl často bezradný.

Za mě je to nejlepší sochařská realizace v Brně za poslední roky.

Jaká umělecká práce tě zaměstnává nyní?

Nyní dokončuji objekty, které jsem rozpracoval v období před a během realizace vodního prvku v Brně. Sám vůči sobě mám spoustu restů – ve smyslu volné tvorby. Věci se mi ale postupně daří dokončovat, takže jsem spokojen.

Odráží se ve tvé tvorbě nějak tvoje čerstvá zkušenost otcovství? Jak se ti daří kombinovat práci s péčí o děti?

V mé práci se již v minulosti projevovaly interpretace rodiny. Od té doby, co máme s manželkou děti, jsem ale toto téma v tvorbě dále nerozvíjel. Nejspíš jsem dost naplněn rodinou, kterou již mám. Kombinace péče o děti s prací... Hmm, co na to říct? Děti s sebou v ateliéru mívám. Ony mají tu zcela přirozenou vlastnost bezděčně k sobě přitahovat vaši pozornost a energii, nepřetržitě. Vy tu energii potřebujete v určitý čas napřít jinam, ale přítomnost dítěte to plně nedovolí.

Cesta

z centra Brna
na zemědělský jih Brna
trasou autobusu č. 40

Anna Magni

Malířka a krajinná architektka věnující se mapování stop zahradnické výroby na okraji Brna. Po cestě do jejího ateliéru sledujte změny krajinného rázu brněnské periferie.

Rekreační areál na ploše bývalého více než 10hektarového zahradnictví Technické a zahradní správy města Brna, se zeleninovými a květinovými záhony a skleníky. Skleníky byly odstraněny v roce 2008.

Dochovaný komín původní kotelny vytápějící skleníky, aktuálně rozhledna.

Skleníky, nyní prorostlé náletovými dřevinami, původně hostily velkou sbírku kaktusů významného českého kaktusáře, mimo jiné ve skleníku dlouhém 30 m.

Okrasné školky, zemědělská výroba a zelárna společnosti AGRO Brno: úřary. Produkcce zeleniny a květin ustoupila prodeji okrasných rostlin.

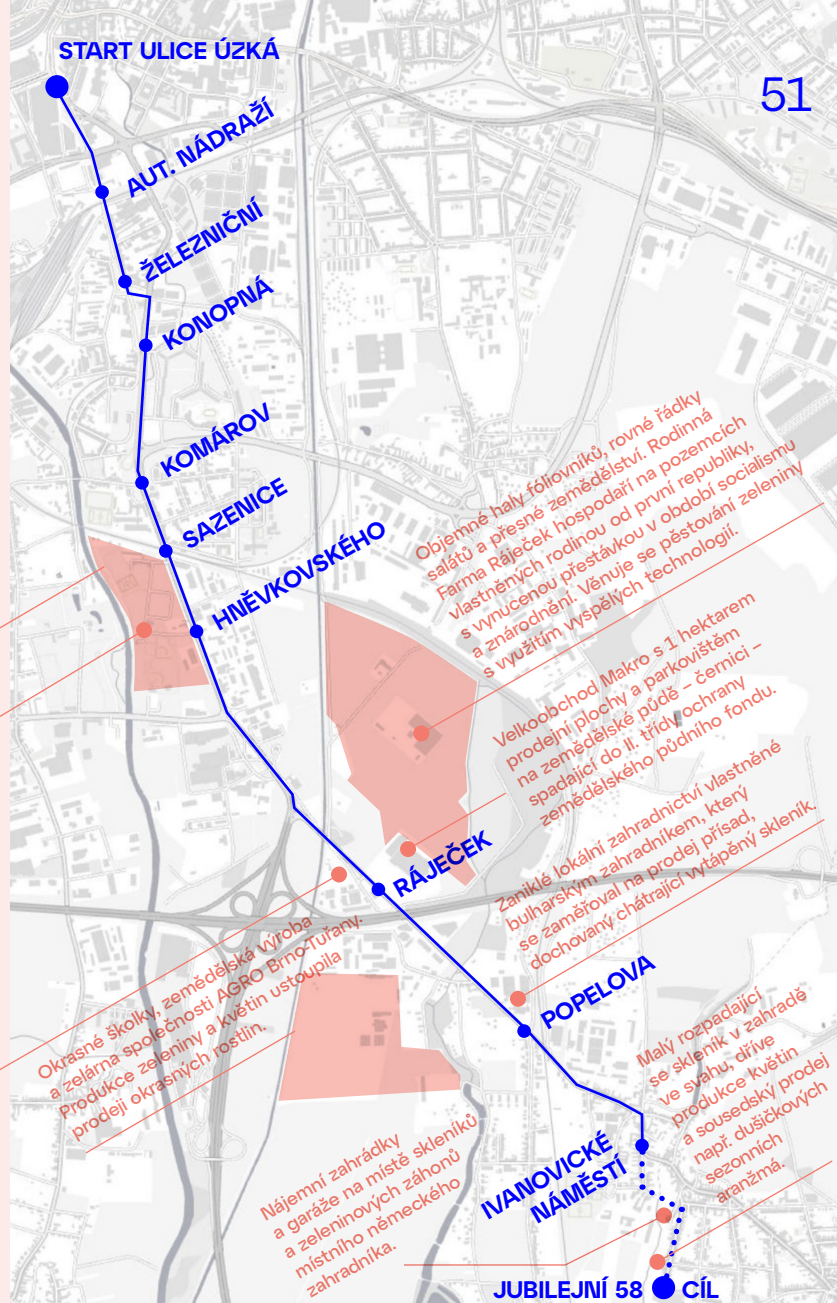
Nájemní zahrádky a garáže na místě skleníků a zeleninových záhonů místního německého zahradníka.

Objemné haly fóliovníků, rovné řádky salátů a přesné zemědělství. Rodinná Farma Ráječek vlastní rodinou od první republiky s vynucenou přestávkou v období socialismu a znárodnění. Věnuje se pěstování zeleniny s využitím vyspělých technologií.

Velkoobchod Makro s 1 hektarem prodejní plochy a parkovištěm na zemědělské půdě – černici – spadající do II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu.

Zaniklé lokální zahradnictví vlastněné bulharským zahradníkem, který se zaměřoval na prodej přísad, dochovaný chátrající vytápěný skleník.

Malý rozpadající se skleník v zahradě ve svahu, dříve produkce květin a sousedský prodej např. dušičkových sezonních aranžmá.

Výroba první loutny trvá rok, profík to zvládne za měsíc

Sean Ročková, Brno

Okouzil ji zvuk šamisenu a s nebývalou trpělivostí začala vyrábět hudební nástroje. Je zcela zřejmé, že do nich vkládá kus sebe, a při dobré péči hudebníka přežijí staletí. Jsou to umělecká díla, která předávají radost, kdykoli na ně někdo hraje.

Jak tě to vůbec napadlo začít vyrábět hudební nástroje?

Už během dospívání jsem chtěla jít na houslařskou školu, ale tehdy, v devadesátých letech, byla v Česku jenom jedna, na hranicích s Německem. Rodiče mě tam nepustili a místo toho jsem v Litomyšli vystudovala restaurátorství nástěnných maleb, což mě naučilo řemeslu.

Kdy jsi vyrobila první nástroj?

K výrobě svého prvního hudebního nástroje jsem se dostala někdy v roce 2018 nebo 2019, přesně si nevzpomínám. Rozhodně to ale bylo v okamžiku, kdy jsem poprvé uslyšela japonskou hudbu hranou

na šamisen. Hned mě tento tradiční hudební nástroj zaujal a chtěla jsem si ho pořídit. Jenže v té době to bylo prakticky nemožné kvůli zákazu dovozu palisandru, a tak nezbývalo nic jiného než si jej vyrobit.

Takže ti hned na začátku chyběl materiál k výrobě?

Nechyběl. Narazila jsem na výrobce šamisenů, který vydal knižní návod, jak nástroj zhotovit. Tak jsem si řekla, že to zkusím, a místo palisandru jsem použila třešňové dřevo. Celé jsem to vyráběla „na koleni“ v kuchyni a po roce a půl byl můj první hudební nástroj na světě. Teda, netrvalo to úplně krátkou dobu... Abych pravdu řekla, bylo mi líto, když to skončilo, protože mě práce se dřevem neskutečně chytla. Začala jsem přemýšlet, co dalšího bych ještě mohla vyrobit, a našla jsem stránky loutnaře z Anglie.

Taky přes internet?

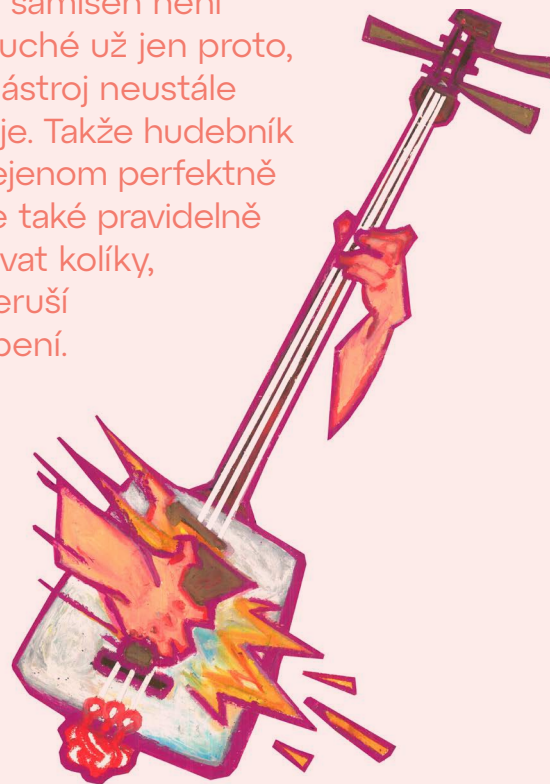
Ano, dnes tomu pánovi bude určitě přes osmdesát let, ale přesto má web s návody, jak vyrobit loutnu. Nejvíc mě zaujala jeho věta, že ten, kdo má trpělivost a skutečně chce, tak tu loutnu dokáže vytvořit. Přišlo mi to jako dobrá výzva. Tehdy jsem si již naplno uvědomila, že pokud tu loutnu zvládnou sestavit a bude se na ni dát hrát, tak u vyrábění hudebních nástrojů ráda zůstanu.

Každopádně máš neuvěřitelnou trpělivost.

Jak dlouho ti výroba loutny trvala?

Onen anglický loutnař to má spočítané tak, že pokud se tomu budete věnovat alespoň tři hodiny týdně, dá se to stihnout za rok. Mně to zabralo plus minus s přestávkami osm měsíců. No a pak jsem se dozvěděla, že skutečný profesionál k tomu potřebuje asi tak měsíc.

Šamisen pochází z Japonska. Má tři struny, ladicí kolíky a dlouhý krk. Je to strunný nástroj, ale také trochu bubínek, protože kombinuje struny a perkusi. Na šamisen se hraje trsátkem připomínajícím malířskou špachtli. Říká se mu bači. Hrát na šamisen není jednoduché už jen proto, že se nástroj neustále rozladí. Takže hudebník musí nejenom perfektně hrát, ale také pravidelně dotahovat kolíky, aniž přeruší vystoupení.

A už jsi profesionálka?

Určitě ne. K tomu mám hodně daleko. Výroba zatím poslední loutny mi zabrala čtyři měsíce a nejsem s ní úplně spokojená...

Pracuješ nyní na objednávku?

Ano, objednávky mám, a vypadá to, že už teď budu muset vytvořit čekací list. Vše je to o kontaktech a musím říct, že já na ně mám velké štěstí.

Kolik taková loutna stojí?

To se samozřejmě odvíjí od času, který nad ní strávím, druhu materiálu, popřípadě i zdobnosti nástroje. Profesionální loutny se prodávají kolem osmdesáti a více tisíc, já ty svoje zatím prodávám kolem třiceti. Uvědomuji si, že se teprve učím a nemám to zcela vychytané. Samozřejmě se dají sehnat loutny i za dvacet tisíc, i s pouzdrém, ale to jsou nástroje spíše továrního charakteru.

Plánuješ výrobu ještě nějakého jiného nástroje?

Pohrávám si s myšlenkou, že bych zkusila violu da gamba. Mám k tomu plánky, pro které jsem si jela až do pařížského muzea hudebních nástrojů Musée de la musique.

Páni, to je dobrá špionáž!

Trochu ano, ale byli na mě velice milí. Poprosila jsem je o plánky a oni mi je vytáhli z archivu, a jelikož jsem dorazila brzy ráno a kromě mě v muzeu nikdo nebyl, tak mi je donesli na obrovský stůl v hlavním sále knihovny se slovy: „Klidně si to tady rozložte a kreslete, jak potřebujete.“ To byl krásný zážitek. Ono je to těžké. Až na pár světlých výjimek se lidé, kteří pracují v oboru houslařství, neradi děl

o své řemeslné postupy. Často se totiž dědí v rámci rodin a málokdo je otevřený tomu, aby své know-how sdílel. Na jednu stranu je to pochopitelné, ale pro mě jako zájemce trochu smutné. Já se třeba o své poznatky dělím ráda.

Máš možnost sledovat další osud hudebních nástrojů, které vyrobíš?

Ano, mám. Asi je to tím, že jich zatím moc není. Lidé mi posílají fotografie a zůstávají se mnou v kontaktu.

Kdo je ideální zájemce?

Jsou to profesionální hudebníci?

Ráda spolupracuji s profesionálními hudebníky, kteří tomu dobře rozumí a dokážou mé nástroje odprezentovat třeba už jen tím, že na ně hrají a řeknou, kdo je vyrobil a odkud je mají.

A ty sama na něco hraješ?

Hrávala jsem na housle, ale jelikož jsme s maminkou hodně cestovaly, neměla jsem šanci věnovat se hraní naplno. Narodila jsem se v Holandsku a čtyři roky jsem tu žila, pak jsme se odstěhovaly do Francie. Po pádu komunismu jsme se přesunuly do Česka a potom moje maminka dostala práci v USA. Lidé se mě často ptají, proč jsem nezůstala v Americe, vždyť je tam určitě víc možností. Mně ale nesedí mentalita Američanů a vůbec americký styl života, proto jsem se vrátila zpátky do České republiky, domů.

Co návštěvníci uvidí u tebe v ateliéru?

Uvidí různé typy dřev, s nimiž pracuji, ukázky houslí, starých hudebních nástrojů a ukázky mé práce – právě mám rozpracovanou svou třetí loutnu.

Při výrobě nástroje pracuješ s exotickými dřevinami, nebo s těmi, které pocházejí z naší stredoevropské lokality?

Pracuji s obojím. Hodně používám eben, například na hmatníky nebo kolíky, a taky palisandr na menší prvky, zbytek nástroje je však většinou vyroben z evropských dřevin, například smrku, jasanu a javoru, nebo ze dřeva ovocných stromů.

Takže kdyby někdo musel pokácet starou hrušeň a nevěděl co se dřevem, může se ti ozvat?

Určitě, samozřejmě záleží, jak je to dřevo zpracované nebo vysušené.

Jaká dlouho hudební nástroj vydrží? Přežije lidský život?

Pokud se o něj majitel dobře stará, tak ano. Například v muzeu hudebních nástrojů v Paříži jsou ve vitrínách vystaveny i několik set let staré nástroje a občas je z těch vitrín vytáhnou a pořádají s nimi koncerty. Dá se říct, že hudební nástroj je i uměleckým dílem, ale přeci jen největší radostí je, když se naskytne možnost ho rozeznít. Každý výrobce do něj vkládá kus sebe, svoje myšlení, srdce. Věřím, že to z toho nástroje zaznívá. To je taková moje filozofie.

Vnímej ulici

Věra Vtípilová – Ateliér Kuchyň

so 11–12 h

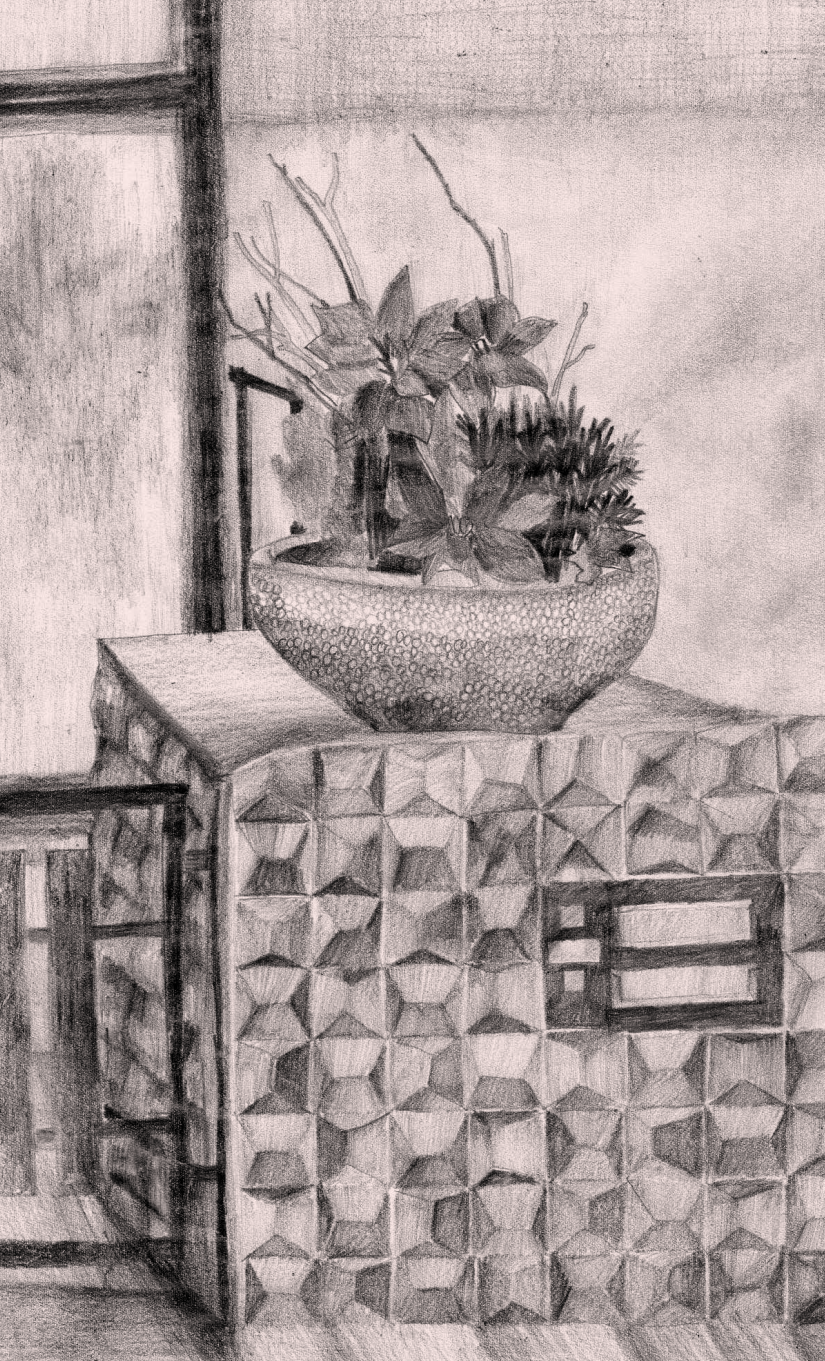
Liščí 640/43, Brno

Vzdejte se pro jednu svého cílevědomého postupu vpřed! Projděte se po chodníku trochu jinak – s odbočkami, úkroky, mírným poskočením a občasným zastavením. Kráčejte jako dítě, které se právě naučilo chodit a ještě netuší, že existuje něco jako „cíl“.

Umělkyni Věru Vtípilovou inspirovala Maria Montessori, která rovněž vybízela dospělé k tomu, aby se od svých dětí znovu naučili chodit pomalu a tím změnili způsob vlastního vnímání světa.

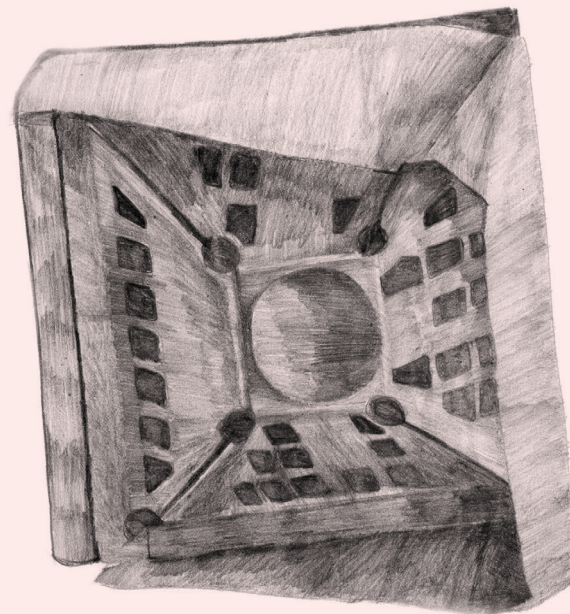
Samotná chůze je zde uměleckou a v podstatě i filozofickou aktivitou, kterou můžete zaznamenat například pomocí kresby.

Workshop Věry Vtípilové bude procházka ulicí, k níž si můžete donést brožuru DOA s tímto pracovním listem. Před jejím ateliérem pak objevíte hravou překážkovou dráhu pro děti i dospělé. Jejím zdolání má upozorňovat na bariéry, kterým jako chodci ve městě často čelíme.

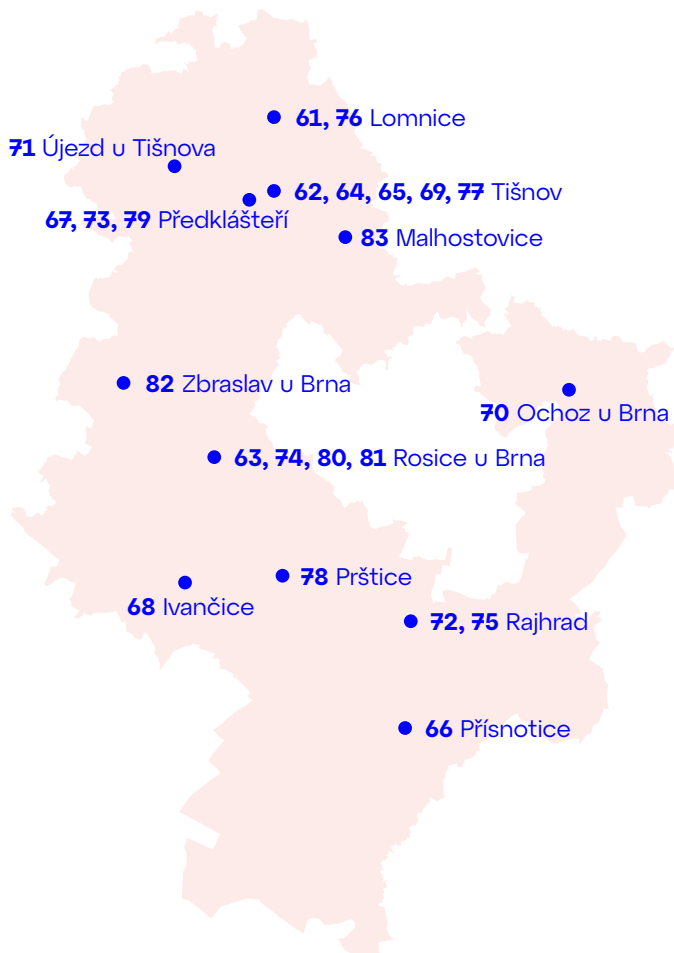

Chodci a všichni, kdo spěcháte ulicí, volá vás strašidlo
nejasné filozofie, které si přeje být víc než jen
stavebním materiálem. Poznáte, kdo jsem?
No přece hromada cihel přikrytá plachtou!

Dokresli, vyfoť nebo ve své
hlavě zaznamenej místa
a objekty, které tě po cestě
do ateliéru umělkyně zaujaly.

Chodci a všichni, kdo spěcháte ulicí, volá vás
větrací mřížka, která si přeje být alespoň na chvíli
geometrickým obrazem.

61 Bárta Radomír
• kovová plastika

so 13–17 h **ne** 13–17 h
Synagoga, Židovské nám. 205
Lomnice
724 775 396
www.kovar-barta.cz

DOAkce **so** 14–16 h
Komentovaná prohlídka výstavy **Společná vize**
s výkladem

62 Dostálová Alice
Galerie Skleněnka
• sklo, umělecké řemeslo

so 11–17 h **ne** 11–17 h
Březina 3, Tišnov
777 668 990
fb: galleriesklenenka

DOAkce
Sklářská dílnička pro děti i dospělé s ukázkou výroby
skleněných figurek v areálu starobylého statku

Výstava Václav Kappel NÁŘEZ – dřevěné obrazy z řezů
nevšedních

63 Gabrielová Magdalena
Puntik
• umělecké řemeslo,
textil, šperk

so 10–17 h
Zbýšovská 1644, Rosice u Brna
723 277 302
www.puntik.com

DOAkce
Vyzkoušíte si práci se zajímavými materiály, které autorka
využívá pro výrobu šperků a textilních doplňků.
Domů si odnesete vlastnoručně vyrobenou maličkost.

- 64 Galerie Josefa Jambora** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • malířství, instalace
 Brněnská 475, Tišnov
 730 167 598
mekstisnov.cz/galerie-josefa-jambora

DOAkce**so** 9–11 h

Mé dvě podoby – výtvarná dílna pro děti i dospělé s Lucií Zikánovou. Účastníci si vyzkouší práci s dvojportrétem, který budou zpracovávat do podoby oboustranné masky. Každá strana může vyjadřovat jinou emoci. Jaké dvě si vyberete vy?

ne 16–17 h

Komentovaná prohlídka výstavy Facelift s jejími autory Jiřím Kudělou a Petrem Lysáčkem

- 65 Hálová Monika** **so** 14–18 h
Hačati
 • čalounictví,
 umělecké řemeslo
 Máchova 590, Tišnov
 723 463 630
www.hacati.cz

- 66 Hanzlová Alžběta** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
 • grafický design,
 scénografie, malířství
 Příbická 128, Přisnotice
 732 520 496
www.alzbetahanzlova.cz

- 67 Kovářství Matouš Kvíčala** **so** 10–18 h **ne** 10–18 h
 • umělecké kovářství,
 nožířství, design
 Komenského 1036, Předklášteří
 areál bývalé papírny
 774 188 286
www.kovarmatouskvicala.cz

DOAkce**so** 10–17 h **ne** 10–17 h

Možnost vykovat drobné předměty, povídání o řemesle a ukázka práce

- 68 Lupe Švarcová Martina** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
Ateliér MLŠ
 • mozaika, ilustrace,
 design, grafika, malířství
 Budkovice 142, Ivančice
 608 676 823
www.mls-art.cz

- 69 Magni Milan** **so** 14–17 h
 • malířství, grafika, objekt,
 keramika
 Svatoslav 29, Tišnov
 739 018 677
www.magni-art.cz

- 70 Mikulášková Daniela** **so** 10–17 h
 • malířství, instalace, textil
 Na Hrázi 40/2, Ochoz u Brna
 739 263 481
www.daniela-mikulaskova.cz

- 71 Momenty Arte** **so** 10–19 h **ne** 13–19 h
Ateliér Útočiště
 • malířství, grafika,
 sochařství, textil,
 umělecké řemeslo
 Újezd u Tišnova 5
 736 403 555
 fb: momenty.arte

DOAkce**so** 15–19 h**Art journal**

Vytvořte si art journal na všechny své záznamy, myšlenky a sny. Ručně šitý deník z upcyklovaného papíru, co má vlastní příběh. Stejně jako vy.

**Sny máme od toho, abychom je žili
 aneb Nečekej na vesmír a začni makat**

Podíváme se spolu na věci, o kterých sníme, a na to, jak tyto sny proměnit ve skutečnost pomocí divadelní improvizace a embodimentu.

Svět ikonografie

Chcete si vyzkoušet malování ikon? Více se dozvíte na místě.

- 72 Muzeum Brněnska – Památník písemnictví na Moravě**
 • fotografie, grafika, ilustrace, literatura, malířství
so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Klášter 1, Rajhrad
 areál Benediktinského kláštera
 537 026 288
rajhrad.muzeumbrnenska.cz

Výstavy

Desátá múza. Renesanční básnička Westonia
Petr Dillinger (1899–1954). Kresby – grafiky – malby
Fotografie skupiny EPOS
Claudi Ondok. Tváře muklovského Vatikánu

- 73 Muzeum Brněnska – Podhorácké muzeum**
 • architektura, fotografie
so 10–17 h **ne** 10–17 h
 Porta coeli 1001, Předklášteří
 areál kláštera Porta coeli
 537 026 221
www.predklasteri.muzeumbrnenska.cz

Výstavy

Porta coeli_vize
Příroda objektivem Josefa Ptáčka

DOAkce **ne** 15–16 h
 Vzpomínání na fotografa přírody Josefa Ptáčka v podání členů Klubu přátel fotografie Tišnov, promítání archivních snímků, příběhy a humorné historky

- 74 Nepevná Vlastimila** **ne** 10–17 h
Keramika Rosice
 • keramika, šperk
 Havířská 956, Rosice u Brna
 603 707 766
www.keramika-rosice.cz

- 75 Netopilová Alžběta** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
Ateliér ReStory
 • keramika, porcelán, umělecké řemeslo
 Odbojářů 324, Rajhrad
 areál kláštera sester Těšitelek
 775 119 806
www.atelierrestory.cz

DOAkce

so 10–17 h
 Pokud milujete hlinu a chtěli byste se dozvědět něco o výrobě a restaurování keramiky, zavítejte do dílny Alžběty Netopilové v areálu kláštera sester Těšitelek v Rajhradu. Vyzkoušíte si základní keramické techniky modelování a formování.

- 76 Pavlišová Barbora** **so** 13–17 h **ne** 13–17 h
 • akvarel, kresba
 Synagoga, Židovské nám. 205
 Lomnice
 724 775 396

DOAkce

so 14–16 h
 Komentovaná prohlídka výstavy **Společná vize** s výkladem

- 77 Peška Vlastimil** **so** 10–17 h **ne** 10–17 h
Studio Hájek
 • malba, grafika, ilustrace, dřevěné plastiky
 Hájek 29, Tišnov
www.peskav.cz

DOAkce

so 10–11 h **ne** 14–15 h
 Improvizace na violu – hra autora na hudební nástroj

78 Pražan Jan

- malířství, grafika

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Hlavní 141, Prštice
775 216 596
www.janprazan.com

79 Šuhajda Libor

- produktová fotografie

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Šafránice 1285, Předklášteří
736 402 382
www.liborsuhajda.com

DOAkce

Návštěvníci budou mít možnost vyzkoušet si fotit různé scény (jak mobilem, tak i fotoaparátem), svůj produkt nebo portrét.

80 Váňa Dušan**Sochařský ateliér Sýpka**

- keramika, sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Zbýšovská 918, Rosice u Brna
608 938 422
dusanvana.wordpress.com

81 Váňová Monika**Sochařský ateliér Sýpka**

- sochařství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Zbýšovská 918, Rosice u Brna
799 991 372
monikahorcicova.wordpress.com

82 Vojtěchová Lenka**Ateliér U Šnečků**

- malířství, akvarel, perokresba

so 12–19 h
Jiráskova 70, Zbraslav u Brna
739 531 640
www.lenka-vojtechova.cz

83 Vyskočilová LIV. Libuše**LIV ART**

- keramika, malířství

ne 14–17 h
Malhostovice 263
603 870 742
www.livya.estranky.cz

FotoWorkshop

Šuhajda Libor

Šafránice 1285, Předklášteří

Na tento program bude potřeba vlastní fotoaparát nebo mobil

sobota

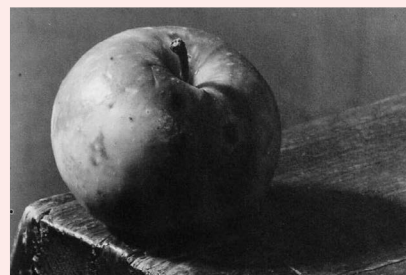
10–13.30 h Focení zátiší se světlem a stínem a interpretace fotky Josefa Sudka

14–17 h Kreativní fotografie s barevnými světly a efekty 1

neděle

10–13.30 h Focení skla a lesklých předmětů

14–17 h Kreativní fotografie s barevnými světly a efekty 2

V každém předmětu se skrývá příběh

Monika Hálová, Tišnov

Značka Hačati (Halová čalounictví Tišnov), pod níž čalounice Monika Hálová renovuje starý nábytek a pořádá čalounické kurzy, vznikla z lásky k předmětům s příběhem i díky odvaze od základů změnit svou profesi a seberealizovat se. Když vejdete do Moničiny dílny, situované do sto let starého domu, zaplaví vás přívalem nové energie. Jako by se kus radosti z dobře odvedené čalounické práce přeléval okamžitě i do vás. Ano, vracet starým křeslům, židlím a taburetům jejich funkčnost a krásu dává smysl.

Kdy jste se začala věnovat čalounictví?

Až když se mi narodily děti. Hledala jsem něco, co by mě naplňovalo. Dříve jsem pracovala v kanceláři, mám vystudovanou ekonomii a cestovní ruch v Česku a Británii. Ale zjistila jsem, že kancelářská práce není pro mě, zažila jsem vyhoření, a tak jsem začala hledat nějakou smysluplnou, naplňující práci.

Proč zrovna tohle řemeslo?

Už jako malá jsem ráda šila a obdivovala staré věci. Důležitou pohnutkou taky byla zkušenost mé

kamarádky, která si chtěla nechat opravit staré křeslo, ale nedařilo se jí nalézt žádného čalouníka. Tak jsem se o to začala zajímat. Tehdy jsem bydlela v brněnských Kohoutovicích a zjistila jsem, že kousek ode mě žije čalouník, a tak jsem mu zavolala a nabídla se, že mu budu chodit do dílny zdarma pomáhat, abych se řemeslo naučila. Taky jsem začala chodit na učňák a udělala si výuční list.

Proč je dnes taková poptávka po renovaci starého nábytku?

Zajímám se o interiérový design, také o upcycling a recyklaci. Věřím, že je to dneska velké téma. Začíná si to uvědomovat čím dál víc lidí a často se chtějí i naučit, jak věci opravovat. Už od začátku jsem na sociálních sítích sdílela svoje nadšení a lidé se mi začali sami ozývat s tím, že by se to chtěli také naučit, například vázat pružiny. To jsem vnímala jako příležitost k otevření čalounických kurzů.

Jak vaše dílna funguje?

V pondělí, úterý a ve středu jsme v dílně s kolegyní Petrou a společně tvoříme. Renovujeme křesla a hotové výrobky pak prodáváme na našem webu www.hacati.cz. Čtvrtky a pátky zde probíhají čalounické kurzy. Ve čtvrtek mají lekce individuální formu – to když třeba někdo chce mít dílnu jen pro sebe nebo přijedou máma s dcerou, dvě kamarádky nebo pár. Ano, i na rande lze čalounit! Kurzy jsou vhodné i pro úplně začátečníky. V pátek je otevřená dílna pro tři účastníky skupinového kurzu, přičemž v sobotu a v neděli zde mohou být i bez mé přítomnosti.

Kde se vaše dílna nachází?

Dílnu mám ve staré vilové čtvrti v Tišnově. Dům, který jsme s mým mužem opravili, patřil mým prarodičům. Je hned u lesa, pod kopcem, kde se nachází tišnovská rozhledna. Je tu krásně.

Co pro návštěvníky DOA připravujete?

Návštěvníci se budou moci podívat, jak probíhá proces čalounění, ukážeme jim, s čím a jak pracujeme. Dají si kávu a nějakou dobrotu, také si budou moci prohlédnout naše potahové látky a křesla, která zrovna dokončujeme k prodeji. Vystavenými kousky se budou moci pokochat, případně si zrenovované křesílko pořídit domů.

Značka Hačati je živým důkazem toho, že starý nábytek může získat nový život. Monika Hállová, která svou vášeň proměnila v úspěšný projekt, nejenže vrací půvab starým kouskům, ale také inspiruje ostatní, aby se pustili do kreativní práce. Její dílna v Tišnově je místem, kde se setkává láska k řemeslu s touhou tvořit. Přijďte se podívat, naučit se něco nového a zažít atmosféru čalounické dílny Hačati.

Nasávám ranní ozón, na zahradě se kořím tanci jepic

Milan Magni, Svatoslav

Milan Magni je především malíř, ale ve svém ateliéru ve Svatoslavi se věnuje také kresbě, grafice a pracuje i s přírodními materiály, dřevem a hlinou. Dlouhá léta působil jako výtvarný pedagog na Masarykově univerzitě a se svou tvorbou se účastnil řady výstav u nás i v zahraničí.

Kde se nachází tvůj ateliér?

V malé obci Svatoslav za Deblínem, na samém rozhraní krajů Jihomoravského a Vysočina, na území přírodního parku Bílý potok v takřka nedotčené krajině, což by mohlo být samo o sobě lákavým podnětem k výletu. V roce 2008 jsme zde s manželkou Martinou zakoupili starší usedlost, kterou od té doby upravujeme pro potřeby našich výtvarných aktivit. V současnosti je zde v provozu grafická dílna, je zde prostor pro práci s keramikou a dřevem, a hlavně jsou tu k vidění dva malířské ateliéry – můj a manželčin –, neboť v jednom společném by to nefungovalo.

A protože náš „útek před civilizací“ byl mimo jiné motivován i silnou potřebou být v každodenním kontaktu s přírodou, jsme obklopeni zahradou, kde se nám s pomocí dcery, která je zahradní architektka, podařilo vytvořit něco jako ostrov zeleně a barev. Daří se zde nejen nám, ale i nejrůznějším živáčkům.

Bylo těžké zvyknout si na život mimo město?

Vzhledem k tomu, že jsme Brno opustili v poměrně zralém věku a dobrovolně, tak jsme na pobyt na venkově byli mentálně připravení.

Skutečně ti na venkově nic nechybí?

Snad někdy pociťuji jistou frustraci z (ne)vztahu místních k přírodě. To, co občas vidím v krajině – vyvezené hromady odpadu, plasty, brutální zásahy do vegetace a tak podobně –, mě skutečně trápí. Někdy mám pocit, že se spoluobčané zasekli někde v reálném sociu a příroda je pro ně nepřítel, se kterým bojují, a že ji netolerantně vykořisťují. No a samozřejmě tady nefunguje žádná lokální kultura, vše je pouze na bázi těžké komerce, nic původního náš primitivní kapitalismus nevytvořil: staré tradice zanikly, nového a pozitivního je pomálu. Naštěstí do Brna je to kousek...

Čemu se jako umělec věnuješ?

Odkakživa mě přitahovaly čisté abstraktní formy a zároveň svět přírody se svojí neuvěřitelnou rozmanitostí. Jsem ten typ, který musí něco vytvářet rukama. Je to nejspíš dáno geneticky, stojím na konci dlouhé řady italských dekorátérů-řemeslníků, tato dispozice se v naší rodině vyskytuje po několik generací, a tak o mém osudu bylo rozhodnuto zřejmě už před mým narozením. Je mi celkem jedno, jestli něco vytvářím v ateliéru, na zahradě nebo v lese.

Po dlouhých letech, kdy jsem se zabýval výhradně malbou, jsem si tady ve Svatoslavi začal i s keramikou a dřevem.

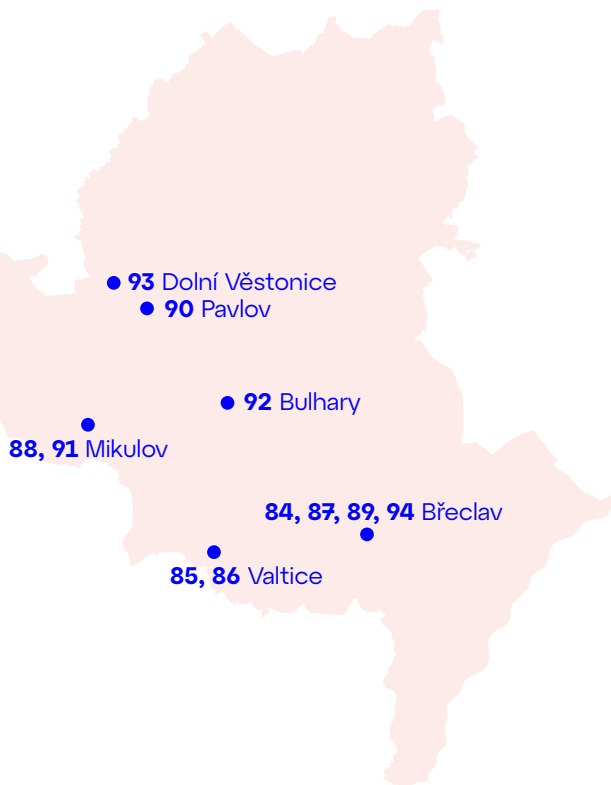
Odkud čerpáš inspiraci?

Mou největší inspirací je příroda a tím myslím i vše, co se děje ve vesmíru a přeneseně i v lidském vědomí. Já ale samozřejmě nechodím po krajině takzvaně za motivem, nehledám romantické scénérie ani bizarní detaily, mě spíš zajímají atmosférické proměny a změny barevnosti – pole například vypadá jinak ráno než večer – a důležité je pro mě i to, co při svých výletech prožívám: na vycházkách se psem v okolí Svatoslavi (vždy stejný okruh!) nasávám ranní ozón, na rybách se promočený třesu zimou, v podvečer na zahradě se kořím tanci jepic. A v těch všech nekonečně proměnlivých podobách toho materiálního světa, do kterého jsme vrženi a z něhož není úniku, hledám jakési praformy, jimiž na nás působí kosmická energie. Asi nejlepší ilustrací tohoto mého přístupu jsou dva poslední projekty, se kterými jsem se prezentoval na výstavách: Opus Magni v tišnovské Galerii J. Jambora a naposledy letos STROMEN – PRAŘEZ – KVĚTICE v brněnské Art Gallery.

Tvoje žena se do DOA rovněž umělecky zapojuje?

Tvorba manželky Martiny měla poněkud delší rozjezd. Více než tři dekády se věnovala výtvarné pedagogice – učila na ZUŠ, což ji zcela vytěžovalo – a teprve po odchodu do zaslouženého důchodu se může věnovat malování. Specializuje se na veristické podání přírodních objektů, kdy metodou barevných posunů a přezvěšování ozvláštňuje banální přírodniny, jako jsou například brambory, nebo s využitím popartové estetiky naturalisticky přenáší na plátno motivy květin.

84 Fröhlich Josef

• řezbářství, figurální tvorba,
bonsaje

so 12–17 h

Písníky 15, Břeclav
723 320 563

85 Galerie Korek

• fotografie, grafika,
malířství, nová média,
sochařství

so 14–20 h

ne 14–20 h

Zámek 2, Valtice
vstupní brána zámku na náměstí
777 673 340
www.galeriekorek.cz

DOAkce

so 14–16 h

Komentované prohlídky a výtvarná dílna pro děti
i dospělé reflektující aktuální sochařskou výstavu
Dariny Molatové

86 Galerie Reistna

• ilustrace

so 10–17 h

ne 10–17 h

Břeclavská 1034, Valtice
602 734 742
www.reistna.cz

87 Juřena Libor**REGRAF**

• malířství, grafika

ne 10–17 h

B. Němcové 1, Břeclav
775 601 955

88 Krausová Denisa

• malířství

so 10–17 h

Valtická 22, Mikulov
775 326 882
ig: krausovadenisa

89 Křivánek Karel

• grafika, malířství

so 10–17 h

Nerudova 18, Břeclav
775 326 368

90 Plotěná Marie

- drásané pastely,
kreslený humor, objekty

so 13–17 h **ne** 13–17 h
Na Návsi 76, Pavlov
725 865 180
marie.plotena.cz

**91 Regionální muzeum
v Mikulově –
Zámek Mikulov**

- fotografie, malířství,
instalace

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Zámek 1/4, Mikulov
606 722 594
www.artmikulov.cz/
aktualni-rocnik

DOAkce**so** 16–17 h

Komentovaná prohlídka výstavy uměleckých děl
vytvořených v rámci 31. ročníku **Mikulovského výtvarného
symposia „dílna“ – IDENTITA**

**92 Šafránek Roman
Ateliér Stodola**

- malířství

so 10–17 h
Bulhary 281
603 750 876
www.romansafranek.cz

93 Vítková Danuše

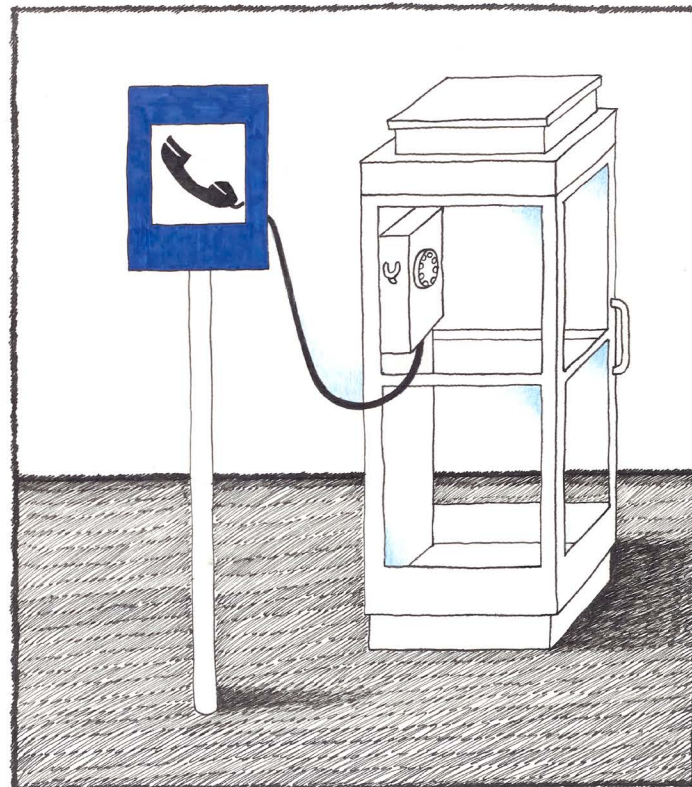
- akvarel

so 10–18 h
Školní 84, Dolní Věstonice
budova ZŠ
736 154 130
www.akvarely.cz

94 Vojtek Antonín

- malířství

so 14–17 h
Jana Moláka 3, Břeclav
723 887 977
www.vojtek-av.com

I detail rozhoduje o velkém obraze

Denisa Krausová, Mikulov

Pochází z Jihlavy, ale posledních šest let žije a tvoří v Mikulově. Její ateliér je zasazený do kouzelné zahrady, která je sama o sobě uměleckým dílem, vytvořeným dle principů permakulturního zahradničení.

Jak vypadá tvůj ateliér?

Ačkoli se věnuji malbě velkých formátů, můj ateliér je poměrně malý a nachází se v předělané garáži. V rámci DOA plánuji udělat výstavu po celé zahradě. Ona se totiž dost promítá i do toho, co dělám – jako by ty rostlinné a květinové motivy organicky prorůstaly i mémi obrazy.

Kromě rostlin vidím na tvých obrazech často i dlaně. Co pro tebe znamenají?

Vždy jsou to moje ruce. Například na obraze Kompozice odvozená od neschopnosti udržet se na koníku symbolizují ochranný motiv. V rozevřených dlaních jsou přítomné děti, které pořád dokola padají z koníka, někde kouká hlava, jinde zase noha. Ve snaze zachytit ten neustále se opakující děj to vypadá jako spletené klubko rukou, hlav a nohou.

Maluješ intuitivně?

V malování mám větší míru intuice než racionálního uvažování. Když něco maluji, často neznám symboliku toho výjevu, nemám to dopředu promyšlené.

Vlastně nejde jen o ty jednotlivé výjevy, ale i obraz jako celek. Nemám jej dopředu rozvržený, kolážuji, vrstvim, přemalovávám, koukám na něj... Na konci procesu na obraze nikdy není to, co bylo na začátku v plánu. Barevně si například naplánuji žlutý obraz, ale nakonec je z něho modrý, i motivy průběžně doplňuji a kolážuji. Říká se tomu mentální koláž – to znamená, že si dopředu nedělám žádné skici ani lepené koláže.

A stalo se ti někdy, že bys svou malbou předjímala něco, co se pak skutečně přihodilo?

Jednou jsem si v té své malbě takhle dopředu přivodila smrt kočičky. To mě dost mrzelo. Obraz byl takový žlutý, znázorňoval jmelí ve váze, byl téměř monochromní. Aby to nebyla taková nuda, domalovala jsem na něj zavěšenou mumifikovanou kočku, něco podobného jsem totiž kdysi viděla v muzeu egyptských zvířecích mumii. No a za týden jsme museli našeho kocoura utratit, měl nevy léčitelnou chorobu.

Že bys byla trochu čarodějka?

Osobně si myslím, že je možné namalovat něco, co se pak stane. Je to nějaká senzitivita, schopnost předjímát. Zároveň říkám, že mé obrazy působí jako kamufláže. Vypadají vesele, nekomplikovaně, ale často se v nich ukrývají velmi osobní témata.

Kdo je typický zájemce o tvůj obraz?

Ode mě si obrazy kupují hlavně sběratelé. Koupit si je jen tak do bytu je trochu problém, protože já mám skutečně velké formáty (například sérii

třímetrových obrazů nebo formáty 2 × 1,6 metru). I z toho důvodu se hodí spíše do sbírek nebo komerčních velkých prostorů. A taky jsem ráda, když se můj obraz dostane někam, kde ho lidé můžou vidět.

Je malování velkých formátů fyzicky vysilující?

Maluji to různě ze štaffí. Jsou to sice velké formáty, ale vystavěné z množství detailů. Víte, když někdo maluje velké obrazy, tak by se dalo očekávat, že je dělá velkým štětcem, ale ten já používám jen na podkladové vrstvy. Zbytek je malovaný malým, třeba jen centimetrovým štětcem. Ornamentální detaily a vrstvení jsou pro mě důležitou, i když velmi pracnou metodou.

Jak ses dostala do Mikulova?

Narodila jsem se v Jihlavě, s partnerem jsme pět let žili v Úvalech u Valtic, ale to byla úplná vesnice. Když zavřeli hospodu a nastala zima, padala na mě pěkná depka, protože mi chybělo kulturní a společenské vyžití.

Cítíš se tu jako umělkyně dobře?

Naštěstí jsem tu našla spřízněné duše kolem Mikulovských výtvarných dílen, například se přátelíme s Adamem Vrbkou nebo s malíčkou Kateřinou Rutherford. Až si budu moct trochu odpočinout od výchovy dětí, určitě se začnu více zapojovat do místního kulturního života.

Máš nějaké rituály spojené s malováním?

Ráda poslouchám hudbu, většinou depresivní, a taky popíjím víno. Vlastně si nepamatuju, že bych kdy něco namalovala úplně střizlivá.

Tak to žiješ na správném místě.

To asi ano, můj partner je vinař a máme vinohrad.

Tam, kde se ⁹¹ kdysi rozlévalo třetihorní jezero

Danuše Vítková Klímová, Pavlov

Pavlovské kopce, proměny hladiny jezera, pohledy na vesnice moravského Podpálaví, abstraktní květiny i krajiny, v nichž lze jen v náznacích tušit konkrétní tvary a děje. V akvarelech Danuše Vítkové se skrývá přítomnost i minulost pavlovské krajiny. Její proměny má malířka spojené nejen s vlastním životem a rodinou, ale i s místy významných archeologických nálezů jejího otce, archeologa Bohuslava Klímy.

V Pavlově pro DOA chystáte výstavu Oslavy kraje pod Pálavou, která se uskuteční v místní základní škole. Můžete nám ji přiblížit?

Celou výstavu jsem pojala jako oslavu krajiny kolem Pálavy. Stejně jako Pavlovské kopce dřív lákaly lovce mamutů příznivým terénem s vyhlídkou do širokého kraje, podnebím a vhodným místem k lovu, tak dnes přitahují i mě. Jezdím sem celý život. Účastnila jsem se zde archeologických výzkumů vedených mým tátou, oháněla se tu motykou na vinohradu, viděla jsem velké proměny kraje při stavbě vodních nádrží. Z toho vzešla má „potřeba“ právě tuto krajinu malovat.

S jakou technikou malby pracujete?

Zvolila jsem si akvarel, pro jeho půvab, křehkost tvarů, jejich rozpíjení, slévání a prolínání, světelnou průzračnost a poměrně rychlé provedení.

Akvarelu se tedy věnujete dlouhodobě...

V krajině pod Pálavskými vrchy to snad ani v jiné technice nejde. Barvy, příroda, horkost vzduchu, vonící vinohrad. Člověk nikdy neví, jestli se dílo povede. A pokud malba nevyjde na poprvé, nelze se k ní zpětně vracet. Po „la prima“ nenásleduje žádné „secondo“. Musí se jedinečně začít znova, na bílé ploše papíru. V tom pro mě tkví kouzlo této techniky.

Na začátku jste zmiňovala, že jste na Pálavu jezdila na archeologické výzkumy...

Ano, můj otec Bohuslav Klíma byl archeolog a geolog. Po něm jsem asi zdědila výtvarné nadání, on totiž vždy dobře kreslil a maloval, jeho gymnaziální učitelé ho dokonce nabádali, aby studoval na AVU. Jenže už v době středoškolských studií zareagoval na výzvu profesora Karla Absolona, v níž hledal zručného kreslíře kamenných a kostěných paleolitických nástrojů. To v něm probudilo trvalý zájem o paleolit. Stal se mu vědním oborem a současně i koníčkem.

Vy osobně jste byla i u nějakých archeologických objevů?

V rámci rodinných aktivit jsme chodili po polích a hledali pazourky a taky navštěvovali zkoumaná místa. V druhé polovině osmdesátých let nad bývalou cihelnou ve Věstonicích táta odkryl legendární trojhrób. U tohoto objevu jsem byla a s nadšením zkoumala osoby důmyslně uložené v hrobě a opatřené ozdobami.

Studium archeologie vás nelákalo?

Na tátovu práci navázal můj bratr, který se ale soustředil na Slovanů. Já se k archeologii dostala oklikou na konci studia pedagogické fakulty. Profesor Laštůvka tehdy vypsal témata diplomových prací a jedno z nich znělo „Velkomoravský šperk“. Později jsem téma zúžila na „Velkomoravský gombík a jeho naleziště“. Současně vznikly i výtvarné grafické práce s touto tematikou.

Jak vzpomínáte na svá studia na brněnské ŠURCE?

Byla to fantastická škola života. Měla jsem sice odlišnou představu o oboru, jemuž se budu věnovat, ale nakonec jsem, i kvůli budoucímu uplatnění, studovala architekturu u profesora Šálka. Lidsky i profesně to byla významná osobnost. Naučil nás řadě věcí, dokonce i jeho veselé průpovídky se mi vryly do paměti. Vzal nás na školní výlet do Řecka, kde jsme jeho prostřednictvím poznávali antické památky – dórské, jónské sloupy a vůbec nejrůznější stavby. Vzal nás také do Janáčkova divadla, pro které navrhoval scény.

V čem je pro vás umění důležité?

V umění se odráží vnímání a přemýšlení lidí o věcech a světě. Umělec dokáže zprostředkovat pocit, pohled, který ne každý umí zachytit. Umění v tomto smyslu předává mnoho podstatného. Chce to jen mít dostatečně otevřeného diváka, který je ochoten poselství přijmout. Na jedné výstavě, tuším v roce 1994, mi jeden tehdy už starší pán řekl: „Chtěl bych to vidět vašimi očima.“ Možná tuto větu říkal často, když se mu to zrovna hodilo, ale mě v ten moment dost potěšil. Abych to shrnula, umění, a to opravdu jakékoli, člověku přináší nové poznání, které ho obohacuje, povznáší a rozšiřuje mu pohled na svět.

Těší nás každý otevřený a vnímavý návštěvník

Veronika Remak Molatová, Galerie Korek, Valtice

Až budete ve Valticích, nepameneňte navštívit Galerii Korek. Nachází se v barokním domě ze 17. století, v krásném klenutém prostoru zámecké brány, kam můžete vstoupit přímo z valtického náměstí. Její zakladatelé Veronika Remak Molatová, Béla Remak a Petra Javorková v ní pořádají výstavy současného umění. Věří, že vizuální tvorba není jen dekor do obývacího, ale obohacující součást života. Kromě uměleckého zážitku si zde vychutnáte i dobré víno, popovídáte s přáteli nebo si jen odpočnete po procházce Lednicko-valtickým areálem.

Jak vznikl nápad založit ve Valticích galerii současného umění?

Oba jsme s manželem výtvarní umělci a po přistěhování do Valtic jsme zjistili, že nám zde zcela chybí setkávání se současným vizuálním uměním. Cítili jsme potřebu to změnit. Naskytla se nám příležitost adoptovat krásný barokní prostor v zámecké bráně přímo na náměstí, který dříve fungoval jako učebna Vlnářské akademie. Spolu s prezidentem akademie, inženýrem Jiřím Kopečkem,

a několika přáteli jsme prostor přetvořili v malou galerii současného umění.

Proč jste se vlastně rozhodli do Valtic přestěhovat?

Je to poměrně prozaické. Přes deset let jsme žili a pracovali převážně ve Skandinávii, a ač se mi tyto země líbí, po tamějších dlouhých temných zimách jsem zatoužila po návratu na rodnou, sluncem zalitou jižní Moravu. To, že jsou to konkrétně Valtice, byla náhoda – podařilo se nám zde koupit starý strážní domek.

Můžete představit, čemu se jako umělci s mužem věnujete?

Béla začínal s fotografií a kresbou na střední. Pak studoval experimentální fyziku a následně průmyslový design. Poté studoval grafiku a kresbu na třech akademiích výtvarného umění – v Bratislavě, Budapešti a Praze. Aktuálně se věnuje fotografii, grafice, kresbě a malbě. Má cesta je přímá, studovala jsem malbu a věnuji se malbě. Na střední jsem chodila do Hodonína a na škole se věnovala užité malbě. Malba, plus jiná média, byla mým oborem i na VSVU v Bratislavě, na pražské AVU jsem pak studovala malbu klasickou. Aktuálně maluji velkoformátové krajiny.

Měli jste v galerii i vlastní výstavu?

Ano, letošní sezonu jsme zahájili křtem nového katalogu sbírky Marek. Je to velmi rozsáhlá a unikátní sbírka současného umění a oba s manželem jsme v ní zastoupeni. Na popud sběratele Ivo Marka pak v návaznosti na katalog vznikla výstava Veribelie.

Na podzim, v době konání DOA, rovněž plánujete svoji samostatnou výstavu v GVU Hodonín. Co na ní bude?

Pro hodonínskou výstavu připravuji kolekci zejména velkoformátových maleb, krajín s přesahy

do hledání nových forem a možností výrazu, přestože se pohybuji v médiu klasické olejomalby. Část obrazů souvisí s mým environmentálním cítěním, část je záznamem fascinace krajinou, světlem, zažitou atmosférou. Po konzultaci s kurátorem výstavy jsem se rozhodla do ní zařadit i malby zpracovávající téma války na Ukrajině.

Je možné si u vás vychutnat víno i v současnosti, nebo název galerie odkazuje jen k historii budovy?

Název galerie Korek odkazuje na její zakladatele – je to spojení dvou jmen, Kopeček a Remak – a zároveň na lokaci a spojitost s krajem vína. A ano, návštěvník galerie si u nás může vychutnat výstavu spolu se skleničkou dobrého vína od místních vinařů.

Věnujete se jenom vystavování, nebo budujete i galerijní sbírku umění?

Zatím se věnujeme jen vystavování, zejména z důvodu nedostatku prostoru, nemáme totiž depozitář.

Chodí k vám spíše místní obyvatelé, nebo turisté?

Obojí. Mám radost, že kolem galerie Korek vznikla poměrně rozsáhlá komunita pravidelných návštěvníků z řad místních. Valtice jsou zapsané v UNESCO, takže není nouze ani o návštěvníky z řad turistů.

Jak Valtičtí na současné umění reagují?

Některé názory místních jsou žalostně laické. Myslím, že je to zapříčiněno nedostatkem vizuálního citu, a hlavně vzdělání. Proto se snažíme působit už na nejmladší generace. Každý pátek v galerii pořádáme rodinné výtvarné dílny, které reflektují aktuálně probíhající výstavu. Těší nás každý otevřený a vnímavý návštěvník.

Zmiňujete nízkou vizuální citlivost, která je dle mého způsobená i tím, že v Česku není budování vztahu k současnému umění běžnou součástí vzdělávání a výchovy dětí. Žila jste ve Skandinávii. Jak to funguje tam?

Rozdílný přístup je patrný už v rodinách. Umění je součástí jejich života. Ve většině domácností visí na stěnách originály uměleckých děl. Jsou to třeba menší kresby či grafiky, které jsou cenově dostupnější, ale jsou to originály. Skandinávci jsou velcí patrioti, a tak se většinou jedná o lokální profesionální umělce, které tím podpoří v tvorbě. Rovněž je běžné, že lidé při procházce městem zajdou do galerie a dají si tam kávu a štrůdl nebo tam jen zaskočí na kus řeči a přitom si jakoby mimochodem prohlédnou výstavu. Proto se i naši galerie Korek snažíme koncipovat jako přátelské místo pro setkávání.

Se vzděláváním ve Skandinávii nemám bližší zkušenosti. Mám však pocit, že dávají mnohem větší prostor literatuře, hudbě i výtvarnému umění.

Jakou výstavu si budou diváci moci prohlédnout během Dnů otevřených ateliérů?

Programově je vždy jedna výstava v roce věnována studentovi umělecké školy. Letos je to mladá talentovaná umělkyně, sochařka Darina Molatová, která studuje AVU. U příležitosti DOA můžete zhlédnout výstavu jejích soch a šitých obrazů s environmentální tematikou a existenciálním podtextem.

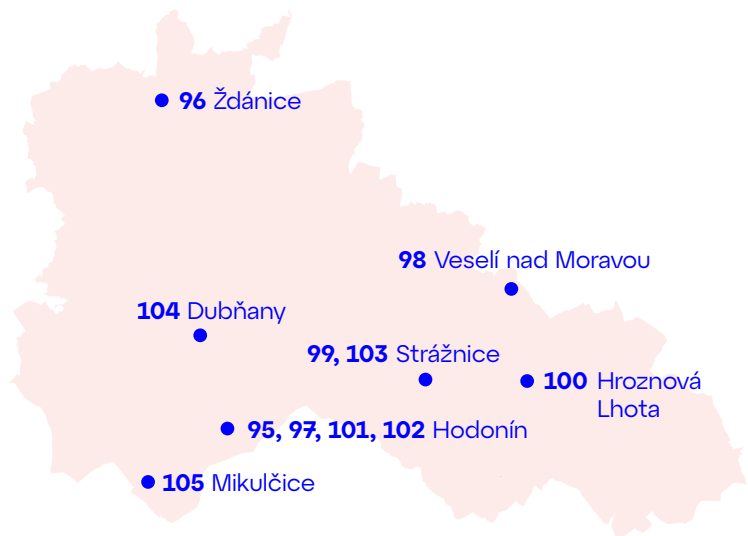
Má to současné umění na venkově složité?

Je to cesta nelehká a dlouhá. Je to výzva pokusit se změnit zažitá klišé ve vnímání umění a vštípit lidem, že umění není dekor v obýváku, ale zrcadlo lidské společnosti.

Máte pocit, že je možné budovat úspěšnou uměleckou kariéru i na venkově, nebo je výtvarná scéna v Česku i nadále značně pragocentrická?

Česká republika je malé pískoviště. A ano, funguje zde silný pragocentrismus. Dosáhnout našich předsevzetí bude složité, ale snažíme se.

95 Černý Jiří**Kovomuž**

- umělecké kovářství,
umělecké řemeslo

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Brněnská 59b, Hodonín
areál bývalé cihelny
606 639 854
fb: kovomuz

96 Galerie Vila Ždánice –**Loudonova vila**

- malířství

so 11–20 h

Zámecká 454, Ždánice
604 783 392
ig: vila_zdanice

DOAkce

so 11–15 h Přijďte si vytvořit kolážové komiksy. Budeme stříhat, lepit a vymýšlet příběhy. 6–99 let, všichni jsou zváni!

so 17 h Vernisáž výstavy maleb Martiny Musilové a komentovaná prohlídka s autorkou

**97 Galerie výtvarného umění
v Hodoníně**

- malířství, plastika,
nová média

so 9–17 h**ne** 9–17 h

Úprkova 2, Hodonín
518 351 051
www.gvuhodonin.cz

Výstavy**Vladimír Groš** / keramické plastiky**Veronika Remak-Molatová** / malby**Jakub Nepraš** / videosculpture**98 Groš Vladimír**

- keramika, kamenina,
majolika

so 10–17 h

Na Hrázi 258, Veselí nad
Moravou – Milokošť
728 941 191
www.majolikagros.cz

99 Měsíček Tomáš

- sochařství, řezbářství, malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Sadová 1221, Strážnice
601 591 030
fb: ateliermesicek

DOAkce

so 10–17 h **ne** 10–14 h
Výroba jednoduchého řezbářského výrobku

**100 Pavlica František
litografická dílna**

- malířství, grafika

ne 10–17 h
Hroznová Lhota 281
731 463 272
www.atelier-pavlica.cz

101 Pinda Martin**Kovárna Lotreks Armory**

- nožířství,
umělecké kovářství,
umělecké řemeslo

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Brněnská 59b, Hodonín
areál bývalé cihelny
777 979 022
www.lotreksarmory.com

102 Příklad Petr

- malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Přístaviště U jezu,
Legionářů 2132, Hodonín
702 066 374
www.petrprikryl.eu

103 Strážnický modrotisk

- design, textil, grafika,
umělecké řemeslo

so 10–17 h **ne** 10–17 h
J. Skácela 1547, Strážnice
732 736 098
www.straznicky-modrotisk.cz

DOAkce

so, ne 10, 12, 15 h

Prohlídky modrotiskařské dílny zaručeně vyvrátí vaše mylné představy, že modrotisk je jen folklor, který pouští barvu nebo se krčí.

Kromě výroby krojových součástí se dozvíte něco o současných trendech v oblasti oděvních i interiérových doplňků.

104 Škodík Roman

- řezbářství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Havlíčková 333, Dubňany
606 122 925
www.nabytekr.cz

DOAkce

Ukázky řezby figur do betlému v životní velikosti, možnost vyzkoušet si práci s řezbářskými nástroji

**105 Vavryšovi Pavel,
Martin a Marta
Letní ateliér**

- malířství

so 12–19 h **ne** 12–17 h
areál U myslivny, Mikulčice
607 640 815
www.galerievavrys.cz

Litografie je vzrušující práce plná adrenalinu

105

František Pavlica, Hroznová Lhota

Sotva byste našli většího propagátora grafických technik, než je František Pavlica. Tisk je pro něj krásná manuální práce, umění i řemeslo. Jeho litografická dílna je místem, kde se sami s technikou litografie důkladně obeznámíte. A až tam budete, nezapomeňte si prohlédnout i Pavlicovy obrazy, barvitě zachycují slovácký folklor i autorovu lásku k naivnímu umění. Ostatně, právě potřeba zmožení originálu jednoho takového obrazu byla důvodem, proč František Pavlica kdysi začal tisknout.

Jak jste se dostal k umění?

Úplně prvním člověkem, který mě inspiroval v malování a kreslení, byl můj strýc. Také můj starší bratr maloval v době, kdy mi bylo třináct čtrnáct let. Velký vliv na mě samozřejmě měla – a pořád má – spousta přátel i výtvarníků, kteří jsou mi blízcí tvorbou a myšlením. Z dob dávných je to například Rembrandt, van Gogh, Renoir, Schiele, a hlavně Chagall, z našich malířů pak Uprka, Benedík, Erenhaft – vlastně všichni světoví i čeští impresionisti. Z mých přátel, kteří už dnes bohužel

nežijí, to byli třeba profesor Igor Zhoř, Miško Eveno a další. A v neposlední řadě spousta výborných grafiků jako Suchánek, Born, Bím nebo Anderle.

Čím pro vás byl důležitý brněnský pedagog výtvarné výchovy a teoretik Igor Zhoř?

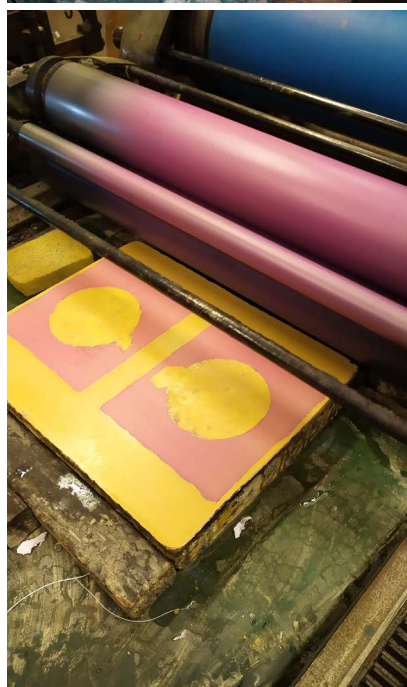
Od roku 1985 jsem jako začínající výtvarník jezdil do Uherského Hradiště, kde při klubu kultury fungovala skupina amatérských výtvarníků. A právě zde působil Igor Zhoř. Mohl se tenkrát věnovat amatérům, protože ho z politických důvodů vyhodili ze školství. Dělal s námi různé experimentální věci, pořádal školy výtvarného myšlení a učil nás jinak nahlížet na vlastní tvorbu. Díky němu naše skupina vyhrávala i různé soutěže. A mně jako mladému malíři to dalo strašně moc. Vlastně mě tak nějak dobře „nastartoval“.

Jaké další osobnosti vás jako umělce formovaly?

Byl to akademický malíř, výborný portrétista, ale také dobrý krajinář Karel Benedík z Veselí nad Moravou – ten mě přivedl k portrétům. V roce 1992 jsem se seznámil s francouzským malířem Miškem Evenem, který přišel do Uherského Hradiště z Bretaně. Jeho naivní pohled na svět a jeho výtvarný styl mě naprosto uchvátily, zásadně ovlivnil mou další tvorbu. Hodně jsme si rozuměli, našel jsem díky němu jiný svět.

Ve své tvorbě se stále věnujete portrétům?

Nyní jsem především litografický tiskař, tisknu litografie sobě a dalším výtvarníkům. Ale věnuji se také malbě, grafice a ilustraci. Nedávno jsem ilustroval Malušenkého prince – to je Malý princ ve slováckém nářečí. K portrétování se uchyluji už jen velice příležitostně. Měl jsem ho spojené se zachycováním podoby starých lidí, odcházejících

Litografii (kamenotisk) vynalezl v letech 1797–1798 německy mluvící pražský rodák Alois Senefelder. Základem je litografický kámen – jemnozrnný uhličitý vápenec z třetihor. Na něm se kresba provádí pomocí speciálních mastných tužek. Namaštěná (nakreslená) místa jsou místa tisknoucích, zbytek se navlhčí vodou. Před navlhčením se kámen leptá, aby mastná místa byla zároveň vyvýšená. Pórovitý kámen přijímá jak masť, tak i vodu. Barva se nanáší na válec, který při každém tisku přejíždí přes kámen, nabere barvu tam, kde je masť, a přenesení ji na papír.

generace narozené kolem první světové války. Z těchto portrétů jsem měl v Uherském Hradišti v roce 2004 velkou výstavu a tou jsem portrétování tak nějak uzavřel.

Je podle vás folklor stále živé téma?

Tady u nás zatím stále živý je. Žiji v srdci Slovácka, v Hroznové Lhotě, kde žil a tvořil slavný malíř Joža Uprka. Vycházím z kořenů a tradic našich předků, které jsou tu pořád přítomné v každé dědině. Člověk se jenom musí dívat. Inspirace je vskutku hodně, ale nikdy nevím, co bude dál, třeba se objeví výhybka, jak se říká, a ocitnu se na jiné koleji.

Můžete nám popsat svoji litografickou dílnu, respektive co od takové dílny mohou návštěvníci očekávat?

Dílna, původně stará stodola, se nachází za naším domem na okraji vesnice. Stojí v ní starý lis kontrapres z roku 1932 a mám zde i svoji galerii – je to takové funkční muzeum. Návštěvníkům rád povím a třeba i předvedu, jak se kamenotisk dělá, a pokud budou mít zájem, můžou si odnést nějakou grafiku.

Komu všemu vaše litografická dílna slouží?

Nabízím tisk amatérským výtvarníkům, kteří si chtějí litografii vyzkoušet. Jednou z nich můžou být i stálí zákazníci. Často přicházejí i profesionálové, kteří už vědí, do čeho jdou, tu techniku znají a mají ji často vystudovanou. Jezdí sem hodně výtvarníků z Bratislavy, bývalí žáci Albína Brunovského. Na Slovensku bohužel už žádný tiskař nepůsobí.

Jak jste se ke grafice dostal vy?

Přijel jsem k Františkovi Krňávkovi se svou olejomalbou a zeptal se ho, jestli by z ní šla udělat grafika.

Mít v šuplíku kromě olejomalby také řadu grafik je pro výtvarníka zajímavé, jak z komerčního hlediska, tak pro potenciální výstavu.

Organizujete v litografické dílně workshopy?

Ano, pořádám workshopy především pro studenty, jezdí sem třeba ze Zlínské Univerzity Tomáše Bati. Poskytnu jim prostor a současně figuruji jako lektor. Vznikne třeba dvacet až třicet grafik a studenti si vyzkouší, co to litografie vlastně je. Nedávno jsme dělali fotolitografii, tu jsme vzkřísili s panem Černohorským po sto dvaceti letech. I když by o workshopy byl zájem, jsou časově náročné a já mám ještě jinou práci, proto je nabízím jen omezeně.

Jak se umění litografie daří v dnešní době, kdy stále více umělců pracuje s digitálními formami vyjádření?

Myslím, že čím víc je kolem nás digitálních vyjadřovacích forem, tím je litografie vzácnější. A mladí výtvarníci ji začínají objevovat. Není to ale technika pro každého, vyžaduje jiný způsob myšlení a práce než malování na plátno. Vyžaduje odvalu, trpělivost a trošku i reflexi sebe samého i metod vyjadřování. Co se týče budoucnosti, je to trochu jako na houpačce. V osmdesátých letech přišly počítače a počítačová grafika a litografie byla na ústupu. Teď se zase vrací. U litografie může výtvarníka navíc těšit to, že své dílo vytvoří sám, vlastníma rukama. Myslím si, že ruční práce bude i nadále pro určitý okruh tvůrců zajímavá. Je to i o tom, že zde výtvarník musí hodně přemýšlet dopředu. U počítače je to jednodušší, můžete opravovat chyby, různě se vracet, ale tady ne. Litografie je vzrušující práce plná adrenalinu.

Co je to Vojšický plenér a jak probíhá?

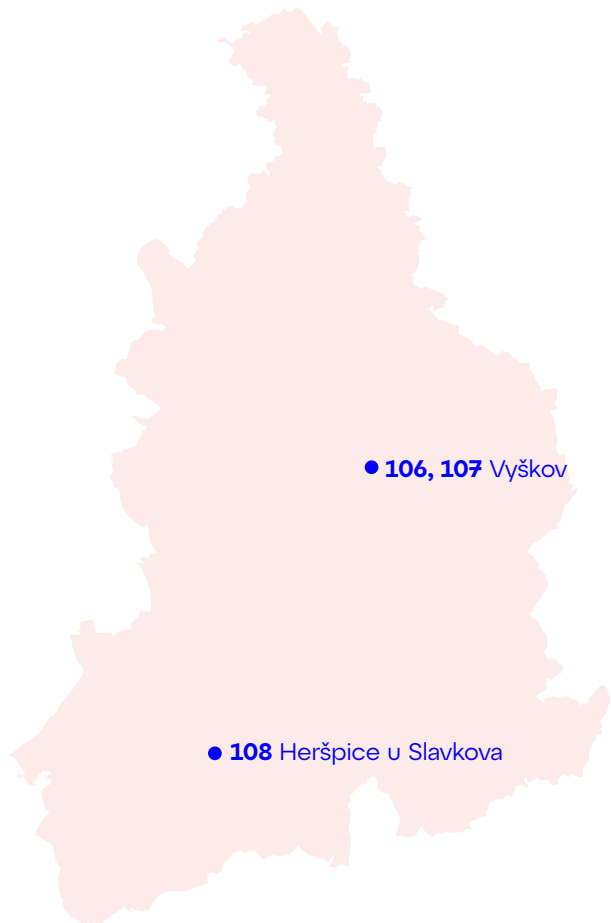
Co na akci vzniká?

Je to každoroční setkávání výtvarníků, kamarádů uprostřed vojšických luk na myslivecké chatě v Bílých Karpatech. Nezáleží ani tak na tom, odkud jsou, důležité je najít společnou „řeč“, a to se většinou za pomoci všelijakých podpůrných nápojů podaří. Ať už diskutujeme, hádáme se, zpíváme, odpočíváme, nebo tvoříme, jsme na Vojšicích spolu, to nám stačí. Krajina těchto luk je sama o sobě hodně inspirující a prostě krásná. Dobře se tam tvoří. Každý rok se věnujeme vybrané výtvarné technice, nejvíc ale malujeme. Vznikla tu řada obrazů, kreseb, soch, dřevěných plastik... Taky jsme vytvořili společnou mozaiku „Vojšické madony“, která je umístěná vedle chaty jako vzpomínka na již zmiňovaného malíře a našeho kamaráda Miška Eveny, který sem s námi velice rád jezdil a kreslil si svoje madony.

Na čem nyní pracujete?

Nyní mě čeká vytvořit a vytisknout asi tak osm exlibrisů pro sběratele. Na podzim se chystám vystavovat v Plzni a aktuálně probíhá moje výstava ve Vlčnově. Za svůj velký úspěch považuji vystavení mé fotolitografie na soutěži Grafika roku na Pražském hradě, odkud se expozice přesune do Plzně a Ostravy. Řadu nabídek na výstavy bohužel musím i odmítnout nebo posunovat termíny. Malovat dobré obrazy je časově náročné, a když se pak prodají, je potřeba vytvořit další. Proto je pro výtvarníka praktické mít v šuplíku nějaké grafické listy, takže mě čeká malování, kreslení na kámen a tisk z toho kamene. Samozřejmě zůstává radost, že tato krásná práce má smysl a přináší potěšení i ostatním lidem.

106 Konvalina Milan

• malířství, řezbářství,
karikatura

ne 14–17 h

Smetanovo nábřeží 526/49
Vyškov
604 798 411

**107 Muzeum Vyškovska –
Zámek**

• umělecké řemeslo,
malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
náměstí Čsl. armády 475/2

Vyškov
731 517 211
www.muzeum-vyskovska.cz

DOAkce**so** 14–17 h

Pavla Kvasničková Máčelová z Velešovic – krojové součástky, jejich tvorba a prezentace. Výtvarnice se věnuje tvorbě malovaných mašlí, voniček, věnečků tvořených z vlastnoručně vyráběných látkových květů. Představí také další rukodělné výrobky, například malované křestní roušky.

ne 14–17 h

Výstava **Obrazy Aleny Cigánkové**. Povídaní s autorkou výstavy, ukázka tvorby pro maňáskové divadlo Sokolík

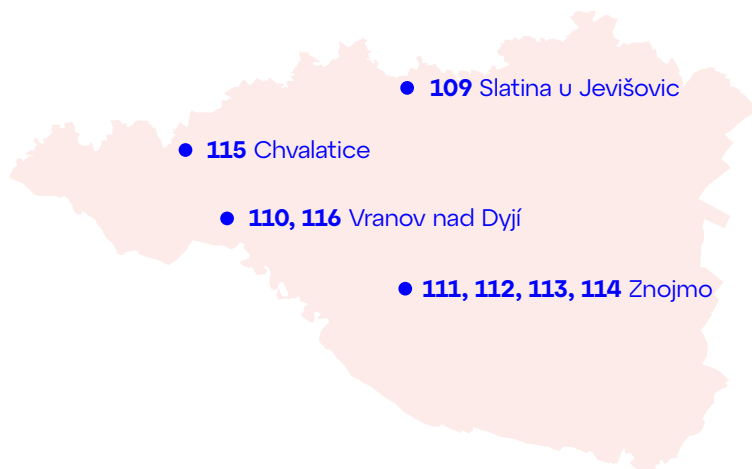
108 Olšanský Jiří

**Loutkářství Olšanský
a Loutkové divadlo
Dřeváček**

• loutkářství,
umělecké řemeslo

so 10–17 h **ne** 10–17 h

Heršpice u Slavkova 175
604 378 989
www.divadlodrevacek.cz

● **109** Slatina u Jevišovic

● **115** Chvalatice

● **110, 116** Vranov nad Dyjí

● **111, 112, 113, 114** Znojmo

109 Galerie 1602
zámeček Slatina

• malířství, sklo

so 10–16 h **ne** 10–16 h
Slatina u Jevišovic 33
732 739 181
www.galerie1602.cz

110 Galérie Doré
Jiří Škodák

• grafika, malířství

so 10–17 h **ne** 10–17 h
Náměstí 174, Vranov nad Dyjí
721 504 001
www.skodak.weebly.com

111 Jihomoravské muzeum
ve Znojmě – Dům umění

• fotografie, malířství

so 10–17 h **ne** 14–17 h
Masarykovo náměstí 11, Znojmo
515 226 529
www.muzeumznojmo.cz/
Dům-umění

Výstavy
Masaryk ve Znojmě
Znojemské motivy. Petr Havel

112 Kabinet

• architektura, design,
fotografie, grafika, ilustrace,
šperk, sklo

so 10–18 h **ne** 10–18 h
Velká Mikulášská 3, Znojmo
773 046 283
www.kabinet.works

113 Kašpárek Pavel
Kaspárek Fine Art

• malířství, fotografie

so 10–17 h
Na Hrázi 65, Znojmo
776 761 586
www.kasparekfineart.com

114 Pokorný Karel

• malířství, sochařství

so 10–12 h **ne** 10–12 h
Janáčkova 753/4, Znojmo
723 499 064
www.karelpokorny.cz

115 Rajlich Jan

- kresba, grafika,
sochařství

so 13–19 h **ne** 10–17 h
Chvalatice 24
(Chvalatice u Bítova)
www.rajlich.cz/JanRajlich.html

116 Ryšavý Jiří

- malířství

so 10–17 h
Junácké údolí 218
Vranov nad Dyjí
775 270 142

Hledání genia loci ve znojenském Kabinetu

121

Dagmar Skokanová, Kabinet, Znojmo

Přes týden pracovna, v pondělí a pátek pop-up obchod s kvalitní nabídkou děl z oblasti designu, ilustrace a fotografie. Studio Kabinet před rokem otevřeli ilustrátorka Dagmar Skokanová a fotograf Jakub Skokan. Ve Znojmě tak vznikla příjemná oáza, místo setkávání, dialogu i inovativní reflexe kulturní identity města.

Na jakých principech Kabinet funguje?

Kabinet sídlí v gotickém domě Stará Pékárna, který byl postaven v roce 1290. Když jsme řešili mobiliář Kabinetu, navržený architektonickým studiem Ora, zrodila se myšlenka otevřít tento prostor veřejnosti formou pop-up obchodu. A tak se taky stalo. Přes týden prostor slouží jako naše studio a pracovna a každý pátek a sobotu se mění na obchod s artovou knihovnou, autorskými tisky a designem. Návštěvníci si zde můžou kromě nabídky z našeho pop-up obchodu užít posezení u kávy nebo poháru vína pod křížovou klenbou a objevit skrytá zákoutí domu, která jsou často přístupná jen hostům z apartmánů.

Proč právě ve Znojmě?

Ve Znojmě žijeme už pět let, máme tu rodinu, vychováváme zde naše děti a pracujeme. Proto je pro nás přirozené koncentrovat naše aktivity právě zde. Navíc, Znojmo je krásné a stále nedocenené místo.

Co u vás návštěvníci objeví?

Kabinet jako obchod prezentuje esenci současné scény v oborech ilustrace, fotografie, designu, grafiky.

Mají o váš sortiment zájem spíše sběratelé a lidé z oboru, nebo přicházejí i místní?

Myslím, že všichni jmenovaní, a budeme rádi, když to tak zůstane. Kabinet se navíc za rok a půl svého fungování stal místem nádherných, často zcela náhodných setkání a podnětných rozhovorů. Je pro nás zajímavou společenskou sondou, která odhaluje, kdo všechno ve Znojmě žije nebo Znojmo navštívil.

Podle čeho si do Kabinetu vybíráte autory?

Na začátku jsme oslovovali okruh blízkých přátel, jejichž tvorba nás baví v tom smyslu, že naplňuje nějakou estetickou normu anebo ji naopak dohře narušuje. Koncept výběru samozřejmě vždy vychází z již zmíněného zaměření na fotografii, ilustraci, design a grafiku. V tomto směru nás zajímají hlavně aktivity různých malých nakladatelství.

Mnoho lidí má pocit, že si nemůže dovolit kupovat umění, protože je pro ně finančně nedostupné. Pomáháte tento mýtus bořit?

I do malého prostoru se nám daří koncentrovat širokou nabídku děl různých cenových kategorií. Najdete zde unikátní sběratelské kousky, ale i finančně dostupnější produkty.

Můžete nám představit nějaké dílo, které máte v nabídce?

To bude těžké. Kabinet je malý, ale už nyní prezentuje okolo šedesáti autorů a autorek anebo autorských projektů. Nesmírně nás těší například nově vzniklá série, která umělecky posouvá nabídku tradičních upomínkových předmětů ze Znojma. V tom navazujeme na předchozí tvorbu autorů, s nimiž spolupracujeme. Všechny zmíněné předměty souvisejí se Znojmem a najdete je pouze v našem Kabinetu.

Například?

Jsou to například „Vázy Znojmo“ od studia Dechem; „Pero z vinné révy“ od Michala Klašky Kayu; grafický tisk „Oslava rostliny okurky“ od Ilony Polansky; kresba „Co se stane, když jsme Znojmem přesyceni“ od Martina Kubáta; limitovaná edice ilustrací „U Divišů na zahradě“ od Michala Bačáka; „Lidé a výjevy ze Znojma“ od Dagmar Skokanové a jedinečný fotografický soubor „Znojmo jinak“ od BoysPlayNice.

Co chystáte pro ty, kdo vás navštíví v rámci DOA?

Na co se mohou těšit?

Už během letních prázdnin Kabinet zahájil prezentace fotografií, kde jsou zastoupeni autoři jako Jakub Skokan, Martin Tůma z BoysPlayNice, kteří reflektují genia loci Znojemska. Zároveň představíme jednu z ikon současné módní a portrétní fotografie – Michaelu Karásek Čejkovou. Její rukopis charakterizuje práce s technikou klasické 3D koláže. Prostřednictvím této techniky propojuje často neslučitelné světy, náměty a různé časové roviny do jednoho obrazu. V roce 2020 získala prestižní ocenění Czech Grand Design v kategorii fotograf roku. V Kabinetu představíme její novou sérii z oblasti volné tvorby, která se úzce týká okolní krajiny, města a lokální historie.

Pan muzejník Hlavička je trochu nepořádný. V jednom ze dvou depozitářů zapomněl dvě věci, které tam nepatří. Najdeš je?

Pracovní listy:

Anna Magni 50–51
Viktorie Odehnalová 26–29
Věra Vtjopilová 62–63

Ilustrace:

Michal Bačák 124
František Pavlica 112–113
Marie Plotěná 85
Martina Prokšová 55, 108, 119, 126–127

Foto:

Martina Stránská 90
ateliér Jakuba Tajovského 2
Martin Vybíral 4
pokud není uvedeno jinak, foto z archivu autora

DOA 2024

Dny otevřených ateliérů na jižní Moravě 2024

Vydal: Jihomoravský kraj – Krajský úřad, odbor kultury a památkové péče

Kurátorská koncepce, rozhovory: Jana Písaříková

Realizace, PR: Dita Friáková

Redigování rozhovorů: Helena Vyplelová

Jazyková korektura: Veronika Davidová

Grafický design: Studio Pixle

Tisk: Quatro print, a. s.

Náklad: 2000 ks

Brno 2024

Termíny DOA 2024

Jihomoravský kraj	28.–29. 9.
Kraj Vysočina	5.–6. 10.
Jihočeský kraj	11.–13. 10.
Dolní Rakousko	19.–20. 10.

ŠUŘKA
sto let!

STŘEDNÍ ŠKOLA UMĚNÍ A DESIGNU
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA BRNO
PRÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

Dům umění města Brna
House of Arts Brno

jihomoravský kraj

Letošní DOA, to je 116 míst z celé jižní Moravy.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se rozhodli do letošního ročníku zapojit. Tento průvodce vám pomůže objevovat kvalitní zdroje umění, designu a uměleckého řemesla. Možná budete překvapeni, kolik z nich se nachází ve vašem sousedství a jak snadno je máte na dosah. Nezbytnou výbavou objevitele na území DOA je otevřenost vnímání, chuť poznávat a respekt k umělecké práci.

O umění a kreativitě se říká, že jsou to jediné nevyčerpatelné zdroje na světě, ovšem jejich udržitelnost souvisí s naší vůlí umět je podpořit.

Zdroje a poklady DOA otevřete se, cesta k vám právě začíná! Všem objevitelkám a objevitelům přeji, aby jim dva víkendové dny 28. a 29. září přinesly mnoho dobrého.

Jana Písaříková, kurátorka

